
Zpravodaj

**SMIŘIC, RODOVA
a HOLOHLAV**

30. června 2003

2

I občané

Smiřic, Rodova i Holohlav

vyslovili své

pro vstup do EU

Proč Zpravodaj opět se zpožděním?

Z vážných důvodů se nekonalo zasedání městského zastupitelstva v plánovaném termínu, tj. 12. června, ale až 30. června. Mají-li získat čtenáři Zpravodaje nejnovější informace z jednání městské rady a městského zastupitelstva, nezbylo nic jiného, než s vydáním 2. letošního čísla počkat. Vážení čtenáři, berte tuto zprávu jako vysvětlení i jako omluvu. (mv)

Jak hlasovali smiřičtí a rodovští občané v referendu o vstupu do EU

Je až pozoruhodné, jak výsledky voleb i červnového referenda v podstatě korespondují s výsledky stejných hlasování v celé republice. Ani červnové referendum nebylo výjimkou. Dá se říci, že účast voličů i jejich odevzdané hlasy odpovídaly celostátním průměrům. Ostatně se to dá vyčíst z tabulky o hlasování v jednotlivých okrscích i v celkovém součtu hlasů ve Smiřicích a v Rodově:

Hlasovací místo	Oprávnění voliči	Počet zúčastněných	0%	Platných hlasů	Pro vstup do EU	0%	Proti vstupu do EU	0%
Dvorana	1137	634	55,8	625	493	78,8	133	21,2
Škola	1137	647	56,9	624	474	76,0	150	24,0
Rodov	137	82	59,9	81	58	71,6	23	28,4
Celkem	2411	1363	56,5	1330	1025	77,0	306	23,0

Několik slov k referendu o vstupu do EU

Nedávno proběhlé referendum ukázalo, že i u nás ve Smiřicích žijí lidé, kteří si dokáží uvědomit jedinečnost a význam určitého okamžiku. Ve dnech 13. a 14. června letošního roku většina z vás řekla ANO Evropské unii. Jsem přesvědčen, že toto rozhodnutí bude přínosem pro budoucnost naší země. Zůstat v izolaci by nebylo zrovna taktické.

Chtěl bych touto cestou poděkovat všem členům okrskových komisí a všem pracovníkům MěÚ, kteří se zasloužili o hladký průběh této veledůležité akce.

Když jsem u poděkování, tak odbočím od referenda a využiji této příležitosti, abych vyslovil dík všem zaměstnancům, kteří upravují veřejnou zeleň či jinak pracují v terénu na údržbě městského majetku. Tito všichni i přes současnou vlnu tropických veder plní své úkoly na 100 %.

Luboš Tuzar, starosta města

INFORMACE Z RADNICE

Z jednání městské rady:

- MR byla informována o záměru Krajského úřadu převést Penzion a Dům s pečovatelskou službou na město včetně financování. MR pověřuje starostu jednáním v této věci s tím, že město převezme tato zařízení jenom v případě, že bude zajištěno financování dotacemi od

státu ve výši pokrývajícím rozdíl mezi náklady a výnosy. MR rozhodla, že převzetí funkce zřizovatele Domu pečovatelské služby a Penzionu pro důchodce bude projednáno na MZ dne 30. 6. 2003. Na základě rozhodnutí MZ v této záležitosti bude následně zaslána odpověď p. Miloslavu Plassovi, zastupiteli Krajského úřadu Královéhradeckého kraje.

- MR byla seznámena s materiálem předloženým odborem správním a životního prostředí MěÚ Smiřice na vyhlášení Biocentra Smiřice významným krajinným prvkem. MR pověřuje starostu a pracovníky MěÚ zjištěním dopadů s tímto záměrem souvisejících a podáním informace na příštím jednání MR. Při dalším jednání MR souhlasila s návrhem zařadit Biocentrum mezi chráněné krajinné oblasti.
- MR souhlasí s uzavřením smlouvy mezi Městem Smiřice a firmou ProConsulting, která bude zajišťovat ekonomické poradenství.
- MR schválila poukázání členského příspěvku Elektrárenskému a plynárenskému sdružení obcí ve výši 1.052,- Kč na rok 2003.
- MR projednala požadavek občanů, aby rychlík R680 NISA zastavoval ve stanici Smiřice a pověřila starostu projednáním této žádosti s Českými drahami. Tento požadavek nebyl akceptován z provozních důvodů a daného statutu rychlíkových spojů.
- MR projednala a schválila prezentaci našeho města v publikaci Královéhradeckého kraje. Prezentace bude provedena na dvou stranách formátu A4. Finanční náklady pro město budou cca 34 tis. Kč – úhrada bude provedena z rozpočtu z kapitoly MČÚ. Zbývající náklady ve výši cca 25 tis. Kč uhradí podnikatelské subjekty, které se zde budou prezentovat.
- MR se seznámila se stížnostmi na zdroje hluku ve městě. Stížnosti byly od obyvatel domu čp. 126 a 185, Stavebního bytového družstva Hradec Králové a pí J. H. Členové MR prošetří oprávněnost stížností u jednotlivých vyjmenovaných subjektů a po zjištění všech skutečností rozhodnou o odpovědi stěžovatelům.
- MR byla informována starostou p. Lubošem Tuzarem o organizačním a finančním zajištění Smiřického hrnce. Akce je zajišťována na základě uzavřené smlouvy uměleckou agenturou FISCHER Hradec Králové. Nebylo nutno provádět žádné organizační zásahy.
- MR pověřila do ukončení výběrového řízení zastupováním ředitelky Mateřské školy Smiřice paní Jarmilu Stokláskovou, současnou zástupkyni ředitelky. MR jmenovala členy komise pro výběr ředitelky Mateřské školy Smiřice – tajemnicí této komise byla pí Vítězslava Klůzová a členy p. Luboš Tuzar a p. Jan Novotný. MR souhlasí s uzavřením Mateřské školy Smiřice v době od 14. 7. 2003 do 8. 8. 2003 z důvodů čerpání dovolené.
- MR byla seznámena s hospodařením Domu dětí a mládeže za rok 2002. Souhlasí s návrhem ředitele na rozdělení zisku z vedlejší a z hlavní činnosti: část zisku bude vyčleněna pro fond odměn a část bude věnována do fondu rezerv (financování výměny lavic, sprchový kout, rekonstrukce osvětlení).
- MR bere na vědomí záměr finančního a kontrolního výboru provést kontrolu zařazení zaměstnanců MěÚ do tarifních platových tříd.
- MR projednala a schválila přiznání odměn pracovníkům MěÚ Smiřice za mimořádnou práci prováděnou nad rámec jejich pracovních náplní.
- MR souhlasila se žádostí Skautu ABS – středisko Smiřice s konáním cyklistických závodů v městském parku dne 31. 5. 2003 a zároveň souhlasila s poskytnutím finančního příspěvku na tuto akci ve výši 2000,- Kč.
- Na základě předložené žádosti povolila MR nájemci restauračního zařízení na stadionu SK Smiřice pořádání hudebních produkcí při dodržení těchto podmínek: hudební produkce budou konány od 20,00 do 24,00 hodin. Pořadatel produkce zabezpečí snížení hladiny hluku. První produkce proběhne 7. 6. 2003. Nájemce stadionu provede ohlášení akcí dle vyhlášky

města ředitelce MĚKS. Pokud budou na produkce stížnosti z řad občanů, MR přehodnotí své rozhodnutí o jejich povolení.

- MR na základě projednané žádosti pí P. Š. schválila s přihlédnutím k její sociální situaci a po projednání s bytovým odborem přidělení uvolněného bytu v čp. 199. Bytový odbor uzavře se jmenovanou nájemní smlouvu.
- MR souhlasí s návrhem vedoucího bytového odboru na provedení energetických auditů kotelen MĚÚ, základní školy, mateřské školy a v budově MĚÚ firmou Ing. Prokopec, který nabídl nejnižší cenu. Byly vyhodnoceny tři nabídky.
- MR schválila provedení rekonstrukce odpadních a vodovodních stoupaček včetně rozvodů a kompletní rekonstrukci koupelen v bytech p. P. a pí Ž. na Starém sídlišti čp. 440 firmou UNIVERZAL Jiří Svoboda Smiřice. Úpravy budou uhrazeny z finančních prostředků bytového odboru.
- MR projednala realizaci rekonstrukce vytápění MĚÚ.
- MR schválila návrh bytového odboru na dokončování a výměnu vadných částí klimatických jednotek (vytápění) v tělocvičně základní školy. Rekonstrukce bude provedena na základě smlouvy firmou EE p. Oliva.
- MR schválila provedení instalace zařízení k odsávání par v restauraci Dvorana, protože by na základě zápisu hygieny hrozilo uzavření provozu k 1. 7. 2003. Stejný problém se bude řešit i v mateřské škole – zde tajemnice MĚÚ zjistí možnost odkladu požadavku hygieny na rok 2004.
- MR schvaluje na základě doporučení bytového odboru záměr MUDr. Jarolímka na vybudování vlastního topení pro jeho ordinaci (v současné době je topení napojeno na MŠ). Bližší podmínky budou projednány po předložení technické dokumentace.
- MR schválila žádost bytového odboru na demolici kůlny (bývalý sklad OSP). Pro potřeby města je kůlna nevyužitelná a není ekonomické provádět zde udržovací práce.
- MR na základě doporučení bytového odboru souhlasí se způsobem finančního krytí opravy střechy nad lékárnou v letošním roce. Město v souladu s rozpočtem uhradí 110 tis. Kč. Zbývající částku 70 tis. Kč uhradí nájemce Bc. V. Javůrek a tato částka mu bude zúčtována (odečtena) v rámci nájemného. MR souhlasí s provedením opravy střechy na lékárně firmou PERFECT CZ s.r.o. Současně bude instalován i hromosvod.
- MR neschválila návrh vlastníka budovy po firmě REUTER (býv AGRODAT) p. Jindřicha Šimona, aby město odkoupilo pozemek pod částí komunikace v ulici Komenského za pro město nepřijatelnou požadovanou cenu. MR pověřila tajemnici MĚÚ a vedoucí stavebního odboru a ŽP dalším jednáním o prodeji a odkoupení. MZ již vyslovilo souhlas dne 23. 4. 2003.
- MR na základě žádosti p. Pavla Brože projednala odprodej části pozemku (chodníku v šíři 60 cm) za účelem rozšíření prodejny. MR doporučí MZ tento prodej na jejím příštím zasedání schválit.
- MR byla seznámena se stavem finančních prostředků města na jednotlivých účtech. MR po projednání schválila úpravu rozpočtu města na letošní rok v důsledku poskytnutí mzdových dotací Krajského úřadu v kapitole školství. Návrh úpravy bude předložen ke schválení MZ.
- MR schválila s ohledem na poskytovanou pomoc městu firmě DANISCO CZECH REPUBLIC a. s. bezúplatné poskytnutí zařízení KD Dvorana na akci pořádanou pro její zaměstnance (nájemné cca 10 tis. Kč).
- MR vzala na vědomí stav na bankovních účtech města k 2. 5. 2003. Dále souhlasila s navrhovanou úpravou rozpočtu, která bude předložena k projednání na nejbližším zasedání MZ. Byly projednány a schváleny náklady spojené s konáním oslav dětského dne.

MR schválila příspěvek Mateřské školy Smiřice na závěrečné vystoupení dětí dne 19. 6. 2003 v KD Dvůrka ve výši 1000,- Kč. MR projednala změnu smlouvy o vedení účtu města Českou spořitelnou, kterou dochází ke zrušení úročení vkladu ve výši 4 % a v souladu s novými zásadami v bankovníctví je stanoveno úročení vkladu úrokovou sazbou stanovenou a vyhlášenou bankou v oznámení České spořitelny pro veřejný sektor. Tento účet je používán pouze k převodu finančních prostředků na výplaty MěÚ.

- MR schválila s ohledem na bytovou a sociální situaci našeho občana p. V. P. poskytnutí příspěvku města na jeho ubytování v sociálním zařízení v Humburkách ve výši 2000,- Kč měsíčně po dobu nejméně 3 měsíců.
- MR byla seznámena se Zprávou o přezkoumání výsledku hospodaření obce za rok 2002. Opatření k odstranění nedostatků byla provedena. MR doporučuje MZ na základě doporučení ověřovatelů Zprávu o hospodaření města za rok 2002 schválit.
- MR souhlasí s účastí prodejců – stánkařů na Smiřickém hrnci. Rozhodla, že prodejci zaplatí nájem dle vyhlášky města. V případě, že prodejce přispěl sponzorským darem na tuto akci (smlouva o reklamě), nebude poplatek z místa uplatňován.
- MR schválila úpravu rozpočtu, která se týká dotací KÚ na mzdy pro školy. Rozpočet se zvyšuje v příjmové i výdajové části o 4,450.400,- Kč a zůstává rozpočtem vyrovnaným. MR doporučuje MZ tuto úpravu schválit.
- MR rozhodla na návrh pí Mrákové o způsobu sběru a následné likvidaci starých pneumatik. Organizačním zajištěním byla pověřena tajemnice MěÚ pí V. Klůzová. Akce byla provedena a bylo svezeno 650 ks pneumatik.
- MR uložila pí Mrákové projednat s firmou RUND Nový Ples kratší intervaly svozu kontejnerů na plasty tak, aby nedocházelo ke hromadění odpadu kolem kontejnerů mezi jednotlivými svozy. MR s ohledem na neutěšenou situaci s ukládáním separovaného odpadu rozhodla o nákupu 3 ks nových kontejnerů na tento odpad s umístěním v ulicích Nývtova, U Stadionu a Fučíkova.
- MR se zabývala vypracováním provozního řádu pro zahrádkářskou kolonii „Zámek“. Vypracováním řádu byla pověřena tajemnice MěÚ pí V. Klůzová.
- MR vzala na vědomí informaci o černých skládkách v katastru našeho města. Současně schválila způsob jejich likvidace. Skládky jsou zdokumentovány.
- MR na základě dalších informací SO a ŽP doporučuje likvidaci studně v Rodově. Stane se tak až na základě stavebního povolení k této likvidaci, vydaného Krajským úřadem Královéhradeckého kraje.

Problémy města projednávané na zasedání městského zastupitelstva 30. června 2003:

- MZ projednalo hospodaření města za rok 2002 v souladu se závěry Zprávy ověřovatele o provedení přezkoumání výsledku hospodaření města Smiřice včetně ověření sestavení státních účetních výkazů ze dne 10. 6. 2003. Hospodaření města bylo prováděno v souladu se schváleným rozpočtem na rok 2002 včetně příslušných úprav. Navržená opatření byla provedena.
- MZ projednalo úpravu rozpočtu města na rok 2003 v příjmové i výdajové části o 4,450.400,- Kč na základě přidělení dotací krajského úřadu na mzdy školských zařízení. Touto úpravou činí příjmová část i výdajová část rozpočtu 50,495.540,- Kč – rozpočet zůstává rozpočtem vyrovnaným. Rozdělení dotace je uvedeno v materiálu ekonomického odboru ze dne 17. 6. 2003.

- MZ projednalo převzetí funkce zřizovatele Pečovatelské služby a Penzionu pro důchodce ve Smiřicích s ohledem na dosud nevyjasněné financování těchto zařízení až od 1. 1. 2005.
- MZ projednalo možnost prodeje části pozemku p. č. 31/4 o výměře 29,7 m² (49,5 m x 0,60 m) panu Pavlu Brožovi na základě jeho žádosti za účelem rozšíření prodejny. Cena bude stanovena dle znaleckého posudku.

Jaké jsou mzdy na Městském úřadě ve Smiřicích?

Stejně jako některé zastupitele města, tak možná i některé z vás by zajímala výše příjmů pracovníků městského úřadu. V následujících řádcích se dozvíte informace, které by měly vnést jasno do této problematiky.

Přehled průměrných měsíčních platů zaměstnanců MěÚ:

- ◆ Vedoucí pracovníci zařazení do platových tříd 9/11, 8/11, 8/112:

průměr základních platů	15 200,– Kč
průměr osobního ohodnocení	3 450,– Kč
průměr příplatku za vedení	1 570,– Kč
- ◆ Ostatní administrativní pracovníci zařazení do platových tříd 7/11, 7/12:

průměr základních platů	14 000,– Kč
průměr osobního ohodnocení	2 400,– Kč

Pokud je vykonána práce nad rámec pracovní náplně a mimo pracovní dobu, bez nároku na mzdu a nároku na náhradní volno, vyplácí se 15 % ze mzdy za odpracovanou dobu. Jedná se především o organizační a technickou přípravu a zajištění kulturních akcí, kterých máte možnost se účastnit například ve smiřické kapli.

- ◆ Pracovníci dělnických profesí zařazení do platových tříd 5, 4, 3:

průměrný plat včetně osobního hodnocení	11 500,– Kč
---	-------------

Všichni pracovníci dostávají 13. plat. Za úplatu vykonávají práci pro město ještě další pracovníci, jako např. JUDr. Poláček působící v komisi projednávající přestupky občanů.

Luboš Tuzar, starosta města

Regionální poslanecká kancelář ve Smiřicích

V pondělí 16. června 2003 otevřel u nás ve Smiřicích svou regionální kancelář poslanec Parlamentu České republiky (člen mandátového a imunitního výboru, poslanec za ČSSD) Mgr. Robin Böhnisch (v parlamentu nahradil bývalého ministra Rusnoka).

Kancelář je umístěna v domě manželů Hamanových v Nývltově ulici čp. 198 (naproti hasičské zbrojnici). Hodiny pro veřejnost jsou určeny na středu v době od 16 do 18 hodin nebo po předchozí domluvě. Kontaktní osobou je Mgr. Marta Hamanová – poradkyně poslance.

Poslanec Mgr. Robin Böhnisch bude v kanceláři přítomen v odpoledních hodinách první pondělí v lichém měsíci nebo po předchozí domluvě.

Telefon: 721 500 183

E-mail: RPK.Smirice@centrum.cz

Čtenáře Zpravodaje by jistě zajímalo, kdo je poslanec Mgr. Robin Böhnisch, čím byl před vstupem do parlamentu, jak se dostal do „vysoké“ politiky a jak by chtěl prospět např. přímo Smiřicím. Pan Mgr. Böhnisch odpověděl pro smiřický Zpravodaj na několik otázek.

- **Pane poslanče, mohl byste říci něco ze svého životopisu?**

Narodil jsem se v roce 1976 ve Vrchlabí, žiji v Mladých Bukách na Trutnovsku. Maturoval jsem na Střední lesnické škole v Trutnově, jsem absolventem Univerzity Hradec Králové (učitelství biologie – občanská výchova). Než jsem obdržel mandát poslance Parlamentu České republiky, působil jsem jako interní doktorand v oboru Aplikovaná a krajinná ekologie na Ústavu ochrany

životního prostředí Univerzity Pardubice. Ve výzkumné činnosti se zabývám vegetací přirozených lesů v Podkrkonoší, jsem členem České botanické společnosti. Mám jednoho bratra a zatím jsem ještě svobodný.

- **Co vás přivedlo do politiky?**

Musím říci přímo bez obalu, že to byl Roman Haman, můj někdejší učitel dějepisu a zeměpisu na základní škole v Mladých Bukách – většina Smiřičáků ho dnes zná hlavně jako předsedu smiřického fotbalového klubu SK Smiřice. Ten mě přivedl do komunální politiky a já zjistil, že mě to baví.

- **Co vás může v politice bavit?**

Politika je různorodá činnost, a to mi vyhovuje. Chvilí pracujete s lidmi, pak něco zpracováváte v kanceláři, pak musíte někam vyjet či něco řešit – prostě to není jen monotónní aktivita. Baví mě to asi i proto, že práce v politice se tak trochu podobá výzkumné práci na škole. Tam taky něco zjišťujete v terénu, pak zpracováváte data v počítači nebo něco píšete. A taky se tam, bohužel, občas potkáte s blbem.

- **A proč zrovna v sociální demokracii?**

Politika ČSSD je mi tak nějak blízká. Už i několik mých předků působilo před válkou v sociální demokracii. Sociální demokracie programově prosazuje solidaritu, a v ní je určitým způsobem zahrnuta i péče o životní prostředí. Ochrana přírody představuje svým způsobem solidaritu s druhými lidmi i s budoucími generacemi. Pak se taky nemohu zbavit dojmu, že ostatní strany jsou vcelku intelektuálně nezajímavé, nebo se jen negativně vymezují.

- **Proč jste si pro svou poslaneckou kancelář vybral Smiřice?**

Působení ve Smiřicích má řadu důvodů. Jednak tu mám přátele nebo dobré známé, se kterými se znám už od základní školy, od studií na Pedagogické fakultě a nebo i relativně krátce. Potom hrála důležitou roli nabídka manželů Hamanových na zřízení malé kanceláře. Důvodem byla i připravenost a ochota pana starosty vyjít mi při zařizování vstříc. V neposlední řadě to byla výhodná poloha Smiřic nedaleko Hradce Králové. Navíc Smiřice jsou místem, kde se psala historie a konečně – je tu krásně.

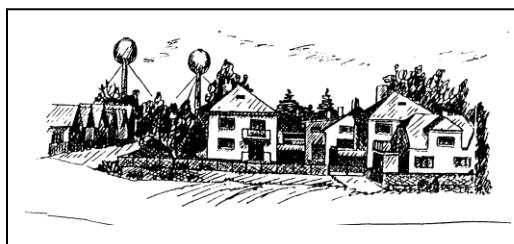
- **Prozradte, jak byste chtěl nebo mohl pomoci Smiřicím?**

Pro Smiřice bych rád udělal to, co budou potřebovat. To ale nejde takhle „velkohubě“ říct, protože takové sliby by byly naprosto neodpovědné. Poslanec jen jako 1/200 parlamentu, má jen omezené šance prosadit něco sám. Každá záležitost potřebuje nějaký čas, dostatečné projednání a i trochu štěstí. Myslím, že Smiřice mají proti řadě měst a obcí výhodu. Mají kvalitní, odpovědné a schopné vedení. To není nějaká lichotka, ale konstatování po několika návštěvách ve Smiřicích a po jednáních s panem starostou. Starosta Luboš Tuzar s panem Václavem Klimešem už

například zavítali ke mně do Sněmovny a projednávali jsme spolu možnosti získání dalších prostředků na rekonstrukci zámeckého areálu.

• **A co vaše vlastní obec Mladé Buky, tam byste nemohl více projevit své poslanecké aktivity?**
O mé vlastní obci bych snad raději pomlčel. Ocituji vám slova našeho starosty Vladimíra Holomíčka z rozhovoru pro Krkonošské noviny po listopadových komunálních volbách: „... ODS si v Bukách poradí sama.“ Na to mohu říci jen, tak ať si poradí sama. I když si nemůžu odpustit drobnou poznámku – zatím si neporadila s ničím. Srovnám-li obecné poměry, atmosféru, ochotu něco pro obec dělat a akceschopnost vedení, vezmu si za své raději Smiřice.

Zpravodaj děkuje panu poslanci za jeho odpovědi.

Zprávy

Obecního úřadu Holohlavy

Z jednání zastupitelstva obce

- zastupitelstvo projednalo a schválilo zprávu auditorů o přezkoumání hospodaření obce za rok 2002 – auditoři doporučili zastupitelstvu obce výkaz o hospodaření obce za uplynulý rok schválit
- zastupitelstvo projednalo a schválilo návrh výběrové komise na zadání výstavby inženýrských sítí u Jordánu firmě Fortel s.r.o. Hradec Králové, která podala pro obec nejvýhodnější nabídku
- zastupitelstvo schválilo podíl obce na financování výstavby inženýrských sítí ve výši 1,970.000,- Kč. Výše podílu byla stanovena dle poměru vlastnictví pozemků v zainteresovaném území.
- zastupitelstvo schválilo opravu omítky márnice
- zastupitelstvo schválilo výměnu dlažby 30 x 30 cm za zámkovou v ulici Jabloňová (v rámci pokládání elektrických kabelů)
- zastupitelstvo schválilo úpravu rozpočtu na tento rok o Kč 1,394.000,- v příjmové i výdajové části – důvodem je povýšení státní dotace na provoz a financování školství

Toto byly zprávy příznivé – teď jedna nepříznivá. Ředitelství Základní školy Smiřice rozhodlo, že od 1. září tohoto roku nebude z důvodu malého počtu žáků v holohlavské škole žádná třída základní školy. Všechny školou povinné děti budou muset od září chodit do školy ve Smiřicích. Tím samozřejmě skončí i provoz autobusů, které děti do školy svážely.

Poděkování sponzorům

Děkuji touto cestou všem uvedeným sponzorům, kteří se podíleli na velice pěkném dětském odpoledni v parku školy v Holohlavech:

Holeček Josef, Holohlavy
Hošek Josef – zámečnictví, Holohlavy
Lindacom Smiřice s.r.o.
Místní organizace KSČM

Pivnice Romana Prokopa, Holohlavy
firma RUND Ladislav Nový Ples
Skořepa Radek – Autodíly Smiřice
Šimurda Petr – Autobazar Trotina

Ing. Hovorka Josef, Holohlavý
Korenčíková Štefanie, Holohlavý
Minařík Martin – klempířství Holohlavý
Monastyl s.r.o. Černožice

Pila Podhora – Ing. Richarda Rampase
Schiller Alfréd – tesařství Smiřice
Slušíková Helena – Koloniál Smiřice
firma TOMAS s.r.o. ing. Tomáše Vojtěcha

Hlava Miroslav, starosta obce

Jak hlasovali občané Holohlav o vstupu do EU

Hlasovací místo	Oprávnění voliči	Počet zúčastněných	0%	Platných hlasů	Pro vstup do EU	0%	Proti vstupu do EU	0%
Holohlavý	643	406	63,1	393	278	70,7	115	29,3

Společenská kronika Holohlav

Sestaveno podle údajů předaných Okresním úřadem v Hradci Králové do 2. června 2003:

Narozené děti s trvalým pobytem v Holohlavech:

Tomáš Brindzák	Školní ul.
Patrik Červeňák	Dlouhá ul.
David Lukášek	Smiřická ul.

Z našich řad v uplynulém období odešli:

Horyna Jan	Školní ul.	ve věku 76 let
Sehnoutková Zdeňka	Smiřická ul.	ve věku 95 let

ČH

Soutěž k 120. výročí založení

Sboru dobrovolných hasičů v Holohlavech

Dne 14. června 2003 se v Holohlavech uskutečnila soutěž družstev dobrovolných hasičů v požárním útoku. Soutěže se zúčastnilo 18 družstev mužů, 4 družstva žen, 5 družstev dětí mladších a 10 družstev dětí starších.

Přihlášená družstva mužů z SDH: Holohlavý, Smiřice, Čemožice, Předměřice, Habřina, Rožnov, Dubenec, Malšovice, Hořiněves, Urbanice, Roudnice, Střezetice, Měník, Jeřice, Pšánky, Škodějov, Velký Vřešťov.

Přihlášená družstva žen z SDH: Hořiněves, Jasenná, Jeřice, Rožnov.

Přihlášená družstva dětí z SDH: Holohlavý, Habřina, Jasenná, Bříšťany, Měník, Dubenec, Velichovky, Velký Vřešťov, Rožnov.

Výsledky soutěže:

MUŽI

Umístění:	Družstvo:	Dosažený čas útoku:
1.	Střezetice	28,62
2.	Holohlavy	33,87
3.	Hoříněves	34,25
4.	Měník	35,56
5.	Pšánky	36,60
6.	Velký Vřeštov	37,84
7.	Dubenec	38,75
8.	Habřina	39,41
9.	Rožnov	39,72
10.	Předměřice	48,37
11.	Smiřice – starší	50,47
12.	Smiřice – mladší	54,00
13.	Malšovice	73,15
	Škodějov	útok nedokončen
	Urbanice	diskvalifikace
	Roudnice	diskvalifikace
	Jeřice	diskvalifikace
	Černožice	diskvalifikace

ŽENY

Umístění:	Družstvo:	Dosažený čas útoku:
1.	Jěřice	37,31
2.	Rožnov	48,25
3.	Jasenná	49,97
4.	Hoříněves	53,13

DĚTI – starší

Umíst.:	Družstvo:	1. štafeta	2. štafeta	Dosažený čas útoku:
1.	Měník	54	66	23,93
2.	Velichovky	59	69	33,94
3.	Velký Vřeštov	70	73	36,50
4.	Habřina	80	78	36,59
5.	Jasenná	71	73	53,10
6.	Dubenec – A	80	77	54,59
7.	Bříšťany	74	70	77,56
8.	Dubenec – B	90	94	61,66
9.	Holohlavy	83	80	79,97
10.	Rožnov	77	83	53,71 diskval.

DĚTI – mladší

Umíst.:	Družstvo:	1. štafeta	2. štafeta	Dosažený čas útoku:
1.	Jasenná	72	90	44,28
2.	Habřina – A	94	98	41,75
3.	Bříšťany	101	94	53,00
4.	Holohlavy	108	92	58,81
5.	Habřina – B	106	108	45,34

Holohlavský špitál

Holohlavský špitál (dům čp. 5) patří mezi nejpozoruhodnější stavby Holohlav a mezi architektonicky nejvýznamnější objekty východních Čech. Nachází se v historickém jádru obce, pár metrů od návsi. Nedaleko (v hranicích dnešního statku) byl vystavěn středověký dvorec s tvrzí, vedle něj a naproti našemu špitálu stál původně gotický kostel (dnes klasicistní) sv. Jana Křtitele. Ke kostelu patřila renesanční budova děkanství, založená pár let před špitálem. Současná budova děkanství byla postavena roku 1769, do oné původní budovy byla umístěna škola (budova pod kostelem bez střechy).

Špitál byl postaven před rokem 1573, neboť toho roku Barbora Žerotínská přislíbila, že bude do budoucna platit 100 kop míšeňských grošů z výnosů smiřického panství ve prospěch holohlavského špitálu. V donačním deskovém zápisu je přímo uvedeno, že peníze půjdou „*chudejm lidem do špitálu ve vsi Holohlavech, kteréž jest týž někdy Vilém Trčka z Lípy a na Veliši (...) vystavěti dal*“. Vilém Trčka byl synem Mikuláše Trčky z Lípy, dědice Veliše, Svojanova a Smiřic. Statky zdědil v roce 1540 (tehdy Mikuláš uzavřel kšaft, svou poslední vůli, a téhož roku zemřel), roku 1555 byl zasnouben se zmíněnou Barborou a zemřel roku 1569. Barbora se následně provdala za moravského šlechtice Jana Jetřicha staršího ze Žerotína, kterého dle svého testamentu z roku 1579 ustanovila svým dědicem. Po smrti Barbory vypukly zásadní spory o její pozůstalost (půle 80. let), tyto však již dějiny holohlavského špitálu neovlivnily.

Špitál ve smyslu útulku pro nemocné založila tedy vrchnost jako velice zbožný čin. Byl určen pro lidi, „*kteřížby se rukami svými živiti nemohli obojího pohlaví*“. Nelze však vyloučit, že byl přednostně určen pro přestárlý vrchnostenský personál (což bylo tehdy obvyklé), jelikož většina dokumentů ke špitálu shořela při velkém požáru Smiřic roku 1697. Špitál patřil mezi menší, počítal s osmi osobami. Čas od času byl podporován různými dary (1681, 1696, 1703, 1705, 1708 a 1723). Svému účelu sloužil až do poloviny 19. století, kdy budovu též postihly rozsáhlé klasicistní úpravy včetně přístaveb.

Špitál je vystavěn ze smíšeného zdiva (opuka a cihly). Byl několikrát upravován, nejnáročnější přestavba proběhla v pozdně klasicistním slohu. Ve sklepech se nalézají cihelná křížová klenba, většina místností má novodobý strop. Dveře a okna (jsou-li) pocházejí většinou z první poloviny 20. století, případně ze druhé poloviny 19. století. Do dnešních dnů se nám dochovala stavebně nejnáročnější část, a to černá kuchyně včetně komína. Na jihovýchodním průčelí stěny můžeme spatřit zbytky renesanční omítky s rytým psaníčkovým sgrafitem. Ostatně psaníčka a hřebínky na hranách klenob dokládají renesanční původ špitálu. Mezi další hodnotné prvky patří podstřešní římsa, klenby a soubor výklenků v černé kuchyni.

V posledních několika desítkách let budova chátrá. Kolem roku 1990 zanikla klenba v jihovýchodní části přízemí a mnoho dalších unikátních detailů. Doufejme, že současný majitel zastaví chátrání budovy i s tím, že už nebude obnoven její původní vzhled.

V roce 1995 pan Václav Klimeš prohlásil špitál za kulturní památku. O tři roky později byl proveden stavebně historický průzkum budovy. Ing. arch. Ladislav Svoboda zhodnotil holohlavský špitál následujícími slovy: „Holohlavský špitál je ojedinělým reprezentantem renesančního vrchnostenského vesnického špitálu, pro nějž nemáme srovnání ani z prostředí mnohonásobně početnějších měšťanských domů.“

Použité prameny:

Požár ve Smiřicích – Státní ústřední archiv v Praze (SÚA), NM, sign. S 44/4; Fundační komise (FK), sign. S 35/1

Deskový zápis k Vilému Trčkovi – SÚA, Desky zemské větší (DZV) , kvatern 17., fol. Q 10; FK sign. S 35/1

Vilém Trčka – SÚA, DZV 3, fol. A 25; DZV 16, fol. N 13

Pozůstalost Barbory z Biberštejna – SÚA, DZV, kvat. 17., fol. Q 10, juxty.

Holohlavský špitál (dary) – SÚA, FK, sg. S 35/1; Státní okresní archiv v Hradci Králové, Archiv děkanství (AD) Holohlavy, Liber memorabilium Decanatus Holohlaviensis, fol. 145.

Jakub Hudák

MUDr. Otakar Jedlička (1845–1883)

Na letošní 27. červen připadlo 120. výročí úmrtí smiřického lékaře a spisovatele MUDr. Otakara Jedličky. Při příležitosti 1. výročí jeho smrti byl vydán ALMANAH, kde je možné se dočíst podrobnosti z jeho života. V „Nástinu životopisném“ je kromě jeho životopisu popsána i jeho bohatá literární činnost – je třeba si uvědomit, že zemřel v nedožitých 38 letech. Z popisu pohřbu MUDr. Jedličky lze poznat, jak byl všeobecně znám a oblíben – svědčí o tom množství zúčastněných smutečních hostí, množství věnců i přijatých soustrastných telegramů. V dějinách Smiřic se zřejmě jednalo o jeden z nejvýznačnějších pohřbů. Popis životopisu i pohřbu je pro čtenáře Zpravodaje uveden v původním slohu i pravopisu:

Nástin životopisný

Povaha průhledná, ryzá a čistá, jak dýmánek. Srdce plné nadšení a lásky, mysl jasná jako blankyt nebeský. Život ve škole strádání a v zápasu s nepříjemnostmi a nesnázemi otužený, houževnatý jako fladr dubový a přece povalen záhy, na počátcích nejkrásnějšího mužného věku v hrob. Láska povznesla jej ze všednosti života na výsluní klamného štěstí, neláska a necitelnost schválila jej v hrob. V Indii roste květina třeba i na skále neb na suchoparu, jež dotud bují, dokud vřelý paprsek slunečný ji celuje, jež ve obrovské puči květy, šířící vůkol omamující vůni, a jež okamžitě usychá, hyne a zmírá, jakmile nebe se zachmuří a zavane ostřejší víchra.

Otakar byl také takovou květinou. Byl nejvřelejším přítelem Barákovým a týž z bohatého pokladu citového, jež nosil v hrudi své, zajisté dobrou polovičku vлил v duši Jedličkovu. Působit naň Barák vlivem svým mocně, byť Jedlička Barákovým vychovancem. Seznámil se s Jedličkou již co s jiným, dříve nežli překročil tento práh vysokých škol pražských. Barák stal se Jedličkovi druhým otcem. Něžné přátelství, pravíme přátelství v nejšlechtnějším toho slova smyslu, poutalo oba až na pokraj hrobu.

Mladší Jedlička uschl dříve. Barák v hrozném tušení, že vše již ztraceno, navštívil naposledy přítele svého – před poutí kostnickou. Přišel, políbil jej, zaplakal a se srdcem pukajícím opustil navždy věrného druha. Odejel do daleké ciziny, aby věnec vavřínový položil na mohyly velkých českých mučedníků pro právo a pravdu, a navrátil se opět do vlasti ulehl, aby více nepovstal. Čtyři měsíce po Jedličkovi také on vypustil šlechtnou duši svoji. Kéž by pravdou byla krásná báj o životě věčném a o shledání v edenu.

Chtěli jsme naznačiti duševní směr Jedličkův co člověka i co spisovatele. Znal lid, miloval lid, a co vynesl z lidu toho a co do krásné formy vpravil, kterouž vládl mistrně, to vše překypovalo láskou k lidu tomu, hloubkou myšlének; a to vše vyznamenávalo se vzácnou znalostí poměrů a brilantní, poutavou dikcí. V Jedličkovi zemřel talent rozhodný, mnohoslibný, spisovatel plný originalnosti a ušlechtilého vkusu.

Nehodí se na tomto místě rozebírat kritický význam Otakara Jedličky v našem životě literárním, jen tolik budiž nám dovoleno podotknouti, že oceněn byl ne zúplna a jak toho zasluhoval. Chceme napsati však ne stať literárně-kritickou o jeho spisech, nýbrž jeho životopis.

Otakar Jedlička narodil se dne 22. prosince 1845 v Hoříněvsi – v rodišti Václava Hanky – kdež otec jeho váženým byl lékařem a za posledních let i starostou obce. Matka Jedličková Marie byla dcerou guberniálního rady Jana Schillinga z Prahy. Rozena byla v Insbrucku a zemřela v Hoříněvsi ne zúplna 25 let stará. Otakar Jedlička, jenž co dítě čtyřleté ztratil matku, svěřen byl péči babičky své paní Kateřiny Jedličkové, která s oním zlatým srdcem, jaké jen babičky mají, přilnula k vnuku svému. Z počátku navštěvoval vesnickou školu v Hoříněvsi, později dán byl do Broumova na hlavní školu. V roce 1856 zavezl jej otec do gymnasia královéhradeckého, jež bylo tehdy úplně německé.

Střední škola královéhradecká měla pověst výtečnou. Nával žáků byl ohromný a síly, jež na ústavě působily, měly vesměs pověst znamenitou. Působiliť tam mezi jinými matematik Jandečka, filologové V. Vojáček, Jan Kosina a Jindřich Niederle atd., ředitelem gymnasia byl Tomáš Bílek, pozdější ředitel gymnasia staroměstského.

Probuzení tehdejšího ruchu národního a pro lid vlasteneckého smýšlení nezůstal ovšem i na mladistvou mysl žactva bez účinku; studující mládež královéhradecká osvědčovala při každé příležitosti své vlastenecké smýšlení. Rozhodný vliv na duševní vývoj Jedličkův mělo jak již před tím naznačeno – seznámení a spřátelení se s Josefem Barákem, jenž po pověstných demonstracích Páumanovských z Prahy byl vypovězen a internován z počátku v Kouřimi, později v Štýrském Ehrenhausenu a konečně ve Hradci Králové.

Odbýv v roce 1864 maturitu, vstoupil Jedlička na vysoké učení pražské, zvoliv si studium lékařské. Po přání otce, po delší dobu již churavého, měl vstoupiti do vídeňského Josefinum, ústavu to pro vzdělání lékařů vojenských. Nechuť k vojenské uniformě a kasárnickému životu vůbec byly toho příčinou, že Jedlička bránil se všemožně vstoupení do ústavu toho a takž octl se přece jen v Praze, k níž všecky jeho touhy čelily. Však již dne 3. ledna 1865 – tedy po tříměsíčním pobytu v Praze – utrpěl Jedlička úmrtím otce svého ránu těžkou, bylť od té doby u výživě své odkázán úplně sám na sebe. Nastala mu tu trpká škola života a krutý zápas s bídou, nouzí a často i hladem. Jedinými skromnickými příjmy byly mu honoráře za různé literární pokusy. První práce novelistická, v níž se zkusil, byla již o prázdninách r. 1864 redakce „Rodinné kroniky“, v jejíž čele stál tehdaž Jan Neruda, anonymně zasláná a také uveřejněná novelka „Hra života“, otištěná později ve sbírce „Novelet“ v částečném přepracování pod názvem pak „Odvedenec“. Téhož roku napsal pro zábavný čtrnáctideník „Čech“, jenž tehdaž vycházel asi rok redakcí Em. Vávry, arabesky „Z myslivny“ a „Ve mlýně“. Když začaly r. 1866 vycházeti společnou redakcí Hálka a Nerudy „Květy“, tu napsal pro první ročník novelky „Zahajský myslivec“, „Kus všedního života“ a „V šalandě“ a zásoboval i přílohu „Květů“, nazvanou „Česká Včela“, hojnými drobnými zprávami. Honoráře za práce ty byly tehdaž téměř jediným jeho příjmem. Když převzal r. 1866 Edvard Zajíček redakci „Plzeňských novin“, zasílal i do listu toho četné dopisy a fejetony, zejména uveřejněna byla ve fejetonu jeho povídka „Na hrázi“. Válku r. 1866 přečkal u svých příbuzných ve Smiřicích, odkudž zasílal obrázky z bojiště, uveřejněné v „Národních listech“ pod názvem „Mezi Králové Hradcem a Josefovem“. Také „Plzeňským novinám“ zasílal mnoho náčrtků z bojiště královéhradeckého.

Téhož roku v prosinci přinesly „Květy“ jeho povídku „Lora“. Když na podzim roku 1867 J. S. Krejřšovský pomýšlel na to, založiti nový politický denník český, byl i Otakar Jedlička vyzván, aby vstoupil do redakce listu toho, kteréžto vyzvání i přijal. Nového listu toho „Národní pokrok“ číslo 1. vyšlo dne 16. prosince 1867. Rok 1868 zůstane zajisté na vždy památným v historii politického života národa našeho. Železná oposice proti tehdejší vládě, oposiční tábory,

velkolepá slavnost položení základního kamene k Národnímu divadlu, první pouť Čechů k pomníku Husovu v Kostnici, hromadné konfiskace časopisů, bezohledné odsuzování a uvěznění – vše to dodávalo tehdejšímu národnímu životu našemu zvláštního heroického rázu. Persekuce národního hnutí českého dosáhla tehdejší vrcholu svého, když po velikých táborech na Žižkově a na Pankráci prohlášen byl v říjnu 1868 nade Prahou a okolím stav výmínečný a všechny opoziční listy české zastaveny. Místo „Národních listů“ začaly vycházeti v Praze „Naše listy“, členové zastaveného „Národního pokroku“ odebrali se z větší části do Chrudimi, aby založili tam nový denník „Korunu“, jemuž ale ihned bylo odňato právo dopravy pro Prahu i celý obvod prohlášeného stavu výmínečného. Maje na zřeteli ukončení studií svých, nešel Otakar Jedlička s ostatními členy redakce někdejšího „Národního pokroku“ do Chrudimi a zůstav v Praze, obstarával pro „Korunu“ hlavně rubriku zpráv pražských a pro fejeton téhož listu přeložil z „Russische Revue“ Tolstého povídku „Polykuška“. V prvních dnech prosince r. 1868 vzdal se Jedlička dalšího spolupracovníctví „Koruny“ a vstoupil pak počátkem ledna r. 1869 do redakce „Našich listů“, kteréž ovšem pak po zrušení stavu výmínečného změnily se opět v „Národní Listy“, v jichž redakci pracoval Jedlička až do prosince r. 1874, tedy skoro plných šest let. Po celou tu dobu, co nesla „Svoboda“ v čele svým jméno Barákovo, psal Jedlička do všech 7 ročníků listu toho velmi pilně, jakož i pro „Pravdu“, kteráž vycházela na místě „Svobody“ v čas suspense její. Roku 1869, v kteroužto dobu byl Barák co redaktor „Svobody“ uvězněn, Jedlička list jeho po krátkou dobu i sám redigoval. Také do Vlčkovy „Obrany“ Jedlička četnými pracemi přispíval. Když Barák převzal r. 1873 redakci nově založených „Dělnických listů“, psal Jedlička také pro list ten, pokud Barák z příčin podstatných redakce té se nevzdal. Pro dělnický kalendář „Práce“ napsal povídku „Pod horami“. Po nějakou dobu dopisoval i do „Pilsner Reform“ a do roudnických svobodomyslných listů „Říp“ a „Podřípan“. Co se týče beletristických prací, za dobu tu napsal Jedlička v prosinci 1868 pro Tonnerův „Světobzor“ arabesku „Štědrovečerní mosaika“ a verše „Dozvuky zašlých dnů“, pro „Vesnu“ kutnohorskou založenou Jakubem Arbesem napsal několik písní pod názvem „Pod lipou“ a „Slzičky“. Pro ilustrované „Květy“ Hálkovy napsal verše „V trpké chvíli“ a „Marná naděj“, pak novelety „Z lazaretu“, „Zavedly ji dušičky“, „Z vesnice“, „Na vorech“ a „Žebrák“, kteréž v různých ročnících listu toho jsou roztroušeny. Pro „Obrazy života“, redigované Frant. Peřinou, napsal tehdejší „Vzpomínky z cest“ a sice z cest do Adršpachu a do Mariánských Lázní, pak „Výlet za pruské pomezí“, totiž do pruských lázní Chudoby a Dušníky, pak verše „Podzimní melodie“, „Ze srdce“ a „Bílé růži“. Roku 1873 vyšla nákladem J. Otty první sbírka Jedličkových beletristických prací pod názvem „Novelety“, jež kritika velmi pochvalně přijala. Některé z novelet těch přeloženy jsou do chorvatštiny a vyšly v záhřebském listu „Vienac“. Když založen byl nový „Lumír“, napsal Jedlička pro list ten novelety „V lesní chaloupce“, „O staré věži“, „Poslední políbení“ a „Z lesních stínů“. Almanach ženské bibliotéky „Souzvuk“ r. 1874 přinesl Jedličkovu noveletu „Byla koketou“. Také pro orgán tělocvičných jednot „Sokol“ řízený Dr. Mir. Tyršem napsal mnoho příspěvků, zejména obšírný popis výletů jednot sokolských na Krkonoše, obšírný článek „Památce Fügnerově“ a pro fejeton „Drobné vzpomínky z výletů sokolských“. Spolkového života pražského Jedlička velmi činně se účastnil, zejména byl po celou řadu let členem „Umělecké besedy“ a „Sokola pražského“, v kterémžto spolku byl i po tři léta jednatelem zábavního výboru a praporečníkem a jeden rok i členem správního výboru. Když na poli Žižkově u Přibyslavi postaven byl péčí „Sokola pražského“ velkolepý pomník, byl k slavnosti odhalení pomníku toho v září r. 1874 zvolen za jednatele slavnostního výboru, jemuž v čele stál starosta spolku JUDr. Tomáš Černý. Co člen „Sokola“ měl příležitost Jedlička poznati o výletech velkou část nejzajímavějších a nejpamátnějších krajin českých. Roku 1870 navštívil Mariánské Lázně a r. 1871 pruská lázeňská místa Chudobu a Dušníky.

Vzdav se v prosinci r. 1874 činnosti žurnalistické, učinil to za tou příčinou, aby odbýt si mohl rigorosa lékařská, k nimž při zaměstnání redakčním neměl dostatečného času. Z téže příčiny zamítl i v únoru r. 1875 učiněné mu nabídnutí, aby převzal redakci klatovského týdeníku

„Šumavan“. V rodišti svém Hořiněvsi a ve Smiřicích našel u četných přátel, zejména v rodině tehdejšího poslance p. V. Pražáka, přátelského útulku a pohostinství. Odbyv si předepsaná rigorosa, povýšen byl dne 29. července 1875 za doktora lékařství. V Praze pobyl pak až do února r. 1876. V prosinci r. 1875 napsal pro časopis „Slávia“, redigovaný A. H. Sokolem, arabesku „V adventní večer“. V únoru 1876 ustanoven byl za lékaře na panství kněžny Růženy z Hohenlohe-Bartensteinu v Políčanech, kteréžto místo bylo odchodem Dr. Karla Chodounského uprázdňeno. Tehdáž seznal Jedlička i Brno a Vídeň. V Políčanech sepsal první a druhý díl objemného spisu „Boje v Čechách a na Moravě r. 1866“, sestaveného dle nejlepších a nejspolehlivějších spisů a sdělení. Dále napsal zde noveletu „Ilonka“ uveřejněnou v Pichlově „České včele“ r. 1876. Z počátku r. 1877 povzbudil ve svém rodišti Hořiněvsi myšlenku postavit tam rodáku hořiněvskému V. Hankovi důstojný pomník. Již za první rok docíleno bylo k účelu tomu co čistého výnosu různých zábav téměř 300 zl. Jedlička byl výboru pro zbudování pomníku toho jednatelem.

V roce 1878 stal se Jedlička lékařem ve Smiřicích. S nejkrásnějšími nadějemi a plný myšlenek a plánů do budoucnosti usadil se v pokročilé obci, kde záhy získal si oblibu a celou řadu upřímných věrných přátel. Věnoval se povolání svému s veškerou láskou, aniž při tom zanedbával tvoření literární. Děлил čas svůj a svou sílu poctivě, kdy potřeba a povinnost kázala, byl lékařem a více než to, byl podporovatelem a těшитelem chorobou stížených. Ostatní čas věnoval činnosti spisovatelské, jež mu byla útěchou a v které v dobách protivenství hledal a našel balsam pro rány, jež zasadil mu drsný, nelítostný osud... Touhou jeho byla klidná, šťastná, spokojená domácnost. Jak trpkého doznal ubohý zklamání... Leč o tom později.

Sledujmež účinný život Jedličkův v letech posledních. V roce 1881 věnoval Jedlička kromě povolání svému veškerých sil svých jednak „Ústřední matici školské“ jednak k osvobození města zbědovaného řáděním pověstného Beka. Káral a tepal vlastizrádce veřejně v listech politických, začez mu bylo snášeti od zlopověstných a utrhačných úst nejhorších nátisků. Ve prospěch pak „Ústřední Matice školské“ uspořádal v měsíci září ve Smiřicích posud nevídanou a velmi zdařilou akademii. Při všem tom pilně přispíval do četných časopisův a napsal mnoho proslovů k zábavám, které se toho roku v okolí Smiřickém pořádaly ve prospěch „Matice školské“. Na počátku roku 1882 začala se v okolí Smiřickém epidemie neštovičná. V době té prokázal se Jedlička svědomitým a výborným lékařem. Byl dnem i nocí na nohou i neustal, až epidemie vymizela. V měsíci březnu téhož roku konány ve Smiřicích pamětihodné volby obecní za neobyčejného účastenství obyvatelstva všech okolních obcí venkovských i městských. Za příkladem neohroženého pro pravdu a právo bojovníka Otakara Jedličky šla většina vlasteneckého obyvatelstva k osudí volebnímu a shodila s pasovského stolce vlastizrádce Beka, kterýž později dal cítiti Jedličkovu mstu svou v plné míře.

Roku 1882 napsal některé z menších prací svých, „Průvodce po Krkonoších“ a „V Adršpašských skalách“, hlavně ale zpracovával svou bohatou a starou látku k „Bojům v Čechách a na Moravě r. 1866“. Když následkem nešťastných, přenešťastných případů rodinných duševně rozerván i tělesně ochuravěl a s pláčem od svých milých přátel do lázní Pyšťanských pro uzdravení jel, i tam v největších bolestech tělesných a daleko ještě hroznějších trápeních duševních vzpomínal na své milé Smiřice, na své přátele a drahou vlast a sepsal později upomínky své na „Pyšťany“, uveřejněné v Květech r. 1882 a 1883. Nechceme šířiti slov o manželství Jedličkovu, jež stalo se mu na místě rájem, o němž snil, peklem. Byl domácím neštěstím svým úplně zdrcen i pokoušela se o něho zádumčivost. Doznal ve svých ideálech zklamání děsného. Bylť ideálním přes příliš, o duchu praktika nebylo v něm ani potuchy. Nebylť praktickým lékařem ve Smiřicích, nýbrž lékařem „nepraktickým“.

Kdo rozhárán, kdo duševně rozrušen, ten tělesně se nikdy nešetří. Co mu zaleželo na životě. Na počátku února r. 1883 z rána vyjel si všecek rozpařen a nedobře opatřen na lehkém vozíku

k nemocnému, k němuž na spěch byl povolán. Navrátil se ucítil hned, že zle si posloužil. Několik dnů na to ulehl, aby více nepovstal. Z lehké churavosti vyvinul se zánět pohrudnice, spojený s katarom žaludečním. Sesýchal a slábnul očividně.

Přes to zabýval se po celou dobu své nemoci pracemi literárními, zejména doplňováním „Bojů v Čechách a na Moravě“. Z počátku v posteli seděl, později psal leže – ale psal. Později ukázaly se hrozné známky nemoci, z jejíž objetí není vyproštění, známky – tuberkulózy plic. Jedlička však to netušil. Bylo mu sice nápadno, že lékař tak často jej navštěvuje, zhrozil se toho, když upozoroval, že mu nohy otékají – i nabyl konečně přesvědčení, že zle je, tuze zle, na součotiny přece však nemyslel, domníval se, že trpí brightickou nemocí. Ubohý trpitel doznal od lidí nelítostných, zlých, již nejbližší měli být srdci jeho, doznal od vlastní choti v době, kdy tělesně na polo již zničen byl, v plné míře oné nenávisti a zloby, kterouž byl pronásledován. Vždyť nebyl ušetřen ani rozčilující procedury soudní, a to právě v době, kdy se smrti zápasil. Na štěstí, že vřelé účastenství přátel – a přítelem byl mu každý, kdo jej byl poznal – mírnilo bolesti duševní i tělesné, jež zakoušeti musil. Jak šťastným, jak blaženým byl, když nedlouho před smrtí zavítal k němu přítel Barák. Téhož dne – stává se to při součotinách z pravidla v posledních dnech před katastrofou – bylo mu poněkud volněji. Seděl za stolem a četl. Spatřiv přítele, jež tak velice miloval, pookřál i bylo patrné, jak blaže účinkuje na přítomnost pravého přítele.

O osudu Jedličkově nemohlo být pochybnosti, kdo byl by však tušil, že nežli uplyne pět měsíců, nebude tu ani Baráka více...

Bylo to dne **27. června roku 1883**. Téhož dne cítil se Jedlička být dosti silným. Vstal z rána sám s postele a asi dvakrát přešel přes pokoj, usednuv pak za stůl. K večeru však počala jím lomcovati zimnice. Teplota jeho těla stoupala úžasně. O osmé hodině večerní slabě vzdechnul, a šlechetná duše zaletěla ve věčnost.

Zesnul klidně, jakoby ve spánku.

Pohřeb Otakara Jedličky

Bleskem rozšířila se zvěst o smrti našeho drahého, všeobecně váženého lékaře a spisovatele MUDr. Jedličky. Nikdo nevěřil, že by nelítostná Morana mohla nám tak chladně vyrvat ten drahokam, že by nám to zlaté, dobré srdce pro vždy odumřelo, které tak vřele pro vlast bilo láskou nezměrnou. Zaplakal každý – ztratit v zesnulém nenahraditelného přítele, ryzího poctivce, osvědčeného spisovatele, vlastence – jakých pořádku. Přízeň, které se zesnulý přítel náš těšil, osvědčila se skvělým, ba v celé naší krajině způsobem dosud nevídaným; vždyť každý snažil se, aby poslední pocta, průvod pohřební, byl zřejmým důkazem neobmezené úcty a lásky, již v celém širém okolí dr. Jedlička požíval. Sestoupil se ihned v městě našem 18členný komitét, složený ze členů výboru městského a delegátů zdejšího spolku pěveckého a hasičského, aby přípravy konal ku průvodu co nejslavnějšímu.

Na všech veřejných budovách vlály černé prapory a málo soukromých domů zůstalo, kde by upřímný zármutek praporem nebyl označen. Pohled na moře praporů, mírným větříkem rozvířených, byl v den pohřbu, zvláště ve třídě Palackého, úchvatný. Dům, kde zesnulý bydlel, okrášlen z venčí smutečními drapériemi, uvnitř pak upraven na temných kobercích vkusný katafalk, vroubený kolem hustým hájem květin exotických, které laskavě propůjčila k účelu tomu slavná c. k. správa velkostatku. Uprostřed tmavé zeleně této, v temném šeru, osvětlovaném toliko svícemi, složena rakev s pozůstatky drahého zesnulého. Slza vydrala se při pohledu na tu ubohou kamennou líc a vyhaslé oko, které druhy tak žhavým ohněm plálo! U nohou střídala se po všechny dny čestná stráž členů dobrovolného sboru hasičského. Netrvalo dlouho a rakev byla úplně zastřena věnci krásou a bohatostí svou překvapujícími a přáteli zesnulého věnovanými!

Také přiběhl ubohý chudšas, pod jménem „obecní Józsa“ ze sousedních Račic známý, který zaval Jedličkovi vděčnou látku k noveletě „Obecní Josef“ v předloňském ročníku „Ruchu“ uveřejněné.

S usazeným zrakem přinesl věnec z polního kvítí. Položiv jej třesoucí se rukou na rakev, vrhl se na kolena, a prolévaje slzy modlil se, líbaje zároveň rakev již uzavřenou. Vrátiv se od katafalku celý zničený, hlasitě naříkal: „Ztratil jsem nejlepšího dobrodince svého, mne nechtěl nechat zemřít, nyní je mrtev sám.“ Vydržel u domu smutku celý den, co nejochotněji pomáhaje, kde jaká práce se naskytla, a doprovodil dobrodince svého ku hrobu. Věnce na rakev věnovali:

Město Smiřice, dále ze Smiřic: rodina Hejčmanova, divadelní ochotníci, p. V. Nievelt, rodina Slezáková, úředníci nádražní, p. Kottland, pěvecká jednota „Hanka“, rodina p. Jos. Valáška, rodina p. Ant. Valáška, M. B. Aloisie Šrámková, rodina sládka p. Nitsche, Františka Horáková, rodina Bartošková, c. k. úřednictvo, sbor učitelský, p. J. Čeněk, sbor dobrovolných hasičů, c. k. úředníci cukrovaru, ředitel školy p. Petr Pavel Skořepa a školní mládež, z Prahy členové redakce „Národních listů“, pí Regnerová, sládek p. Jan Z. Veselý a překrásný věnec s nápisem „Nezapomenutelnému Otakaru“ z Pardubic choť zesnulého, z Hořiněvsi rodina Pražákova, řemeslnická jednota, občané svému drahému rodáku, ochotnická jednota, rodina Nettlova, rodina Černých, p. Řehák, sbor dobrovolných hasičů v České Skalici, Eliška a František Levý z České Kamenice, veledůstojný kapitulní děkan pan P. Rais v Hradci Králové, svému členu literární spolek v Jaroměři, úřednictvo cukrovaru černožického; za české jednoty sokolské praporečníku pražského Sokola, Sokol v Králové Hradci, Sokol královodvorský, Sokol jaroměřský, Česká Skalice, „Nezemřel, kdo v mysli lidu žije“ literární spolek Slavoj Dvůr Králové, „Příteli nejšlechtetnějšímu rodina Fišerova“ (Políčany), pěvecká a hudební jednota Jaromír v Jaroměři, Spolek svobodných mláďenců v Hradci Králové, město Dvůr Králové, nejbližší příbuzní a malý věnec bez nápisů a stužek, který dal chudý Józsa Tampír z Račic. Věnce, mezi nimiž mnohé palmové, opatřeny byly bohatými stuhami, zejména v barvách českých a slovanských, jakož i nápisy, výmluvně svědčícími o lásce a úctě, jakéž měrou svrchovanou zesnulý se těšil ve všech vrstvách společnosti české.

V den pohřbu již od rána sjíždějí se účastníci průvodu se všech stran, tak že ulice naše stávaly se úzkými. Dům smutku obléhán byl zástupy bezčetnými, ježto každý pohlédnouti chtěl ještě naposled na lůžko zvěčnělého. O 2. hodině shromáždily se veškeré korporace a deputace na náměstí, aby průvod pohřební byl sestaven. Když po půl čtvrté hodině odpolední přišedším veledůstojným duchovenstvem obřady církevní skončeny, zapěly všechny přítomné spolky pěvecké v úhrnném počtu 84 členů dojemný sbor „Dokončen jesti běh“; načež rakev s katafalku vyzvednuta a do vozu pohřebního vložena byla, kterýž v pravdě zahalen byl věnci a smutečními stuhami. O 4. hodině se průvod hnul. Byl důstojně zahájen bandieriemi (*pozn. banderie – jízdní krojovaná družina*) z obcí okolních s praporem Čtenářské besedy v Černožicích v čele, načež následovala mládež školní všech tříd smiřických. Za hudbou hořiněvskou ubíral se v stejnokroji a s praporem Sokol jaroměřský a královéhradecký; tento maje v čele náčelníka svého p. Stanislava Červeného koňmo; v pořadu pak následovalo jedno oddělení hasičů v stejnokroji, pěvecké jednoty s praporem, hudba vojenská, choralisté, duchovenstvo, a sice veledůstojný pan holohlavský děkan Nývlt, který kondukt vedl za assistance P. Mitisky – zámeckého faráře ve Smiřicích, P. Kašpara – faráře z Čibuze, P. Bittermanna – faráře ze Sendražic, P. Letošníka – st. kaplana z Jaroměře a P. Kousala – kaplana z Holohlav.

Po té následoval vůz pohřební s rakví, okrášlený množstvím krásných věnců. Vedle rakve kráčeli s rozžatými pochodněmi členové zdejšího živnostenského spolku, vedle těchto po obou stranách vozu pohřebního nesený ostatní zbývající věnce ze zvláštní úcty k zemřelému studujícími středních škol královéhradeckých, kteří se byli vesměs v čamaře počtem 40 členů dostavili. Za rakví kráčelo příbuzenstvo zesnulého, obecní zastupitelstvo města Smiřic, kollegové zesnulého a jiní čelnější přátelé jeho, mezi nimi též redaktor p. J. Barák a členové redakce „Polabských

Novin“, zemský poslanec V. Pražák s rodinou, deputace zastupitelstva jaroměřského, mnoho obecních zastupitelstev, úředníků továren okolních, ochotnických spolků, čtenářských besed, dále živnostenská spolková a deputace ostatních spolků.

V průvodu zejména se nalézaly:

Deputace okresního zastupitelstva jaroměřského se starostou v čele, zástupce klubu národní strany svobodomyšlné, spolku českých žurnalistů a besedy Sladkovský, obecní zastupitelstva z Dvora Králové, České Skalice, Jaroměře, Josefova, Vřešťova, Velkých Jeřic, Předměřic, Holohlav, Máslověd, Oujezdce, Račic, Sendražic, Hořeňovsi, Habřiny, Velké Skalice; úřednictvo c. k. velkostatku smiřického, velkostatku kukského, cukrovaru smiřického, černožického a předměřického, strojírný královéhradecký, finanční stráž z Jaroměře, severozápadní dráhy ze Smiřic; okolní kollegové zesnulého, advokáti, právníci, professoři střed. ústavu z Hradce Králové, učitelské sbory z Král. Dvora, Josefova, Čibuze, Habřiny, Holohlav, Rodova, Jásenné, Jesenice, Račic, Jeřic, Chotěborek, Černilova, Sendražic a j. v. školní inspektor pan Jelínek, deputace studentstva z Hradce Králové; pěvecké jednoty ze Smiřic s praporem, dívčí zpěvácký spolek Libuše z Josefova, Záboj z Dvora Králové, Jaromír z Jaroměře, Eden z České Skalice, Ples z Josefova, literární spolky Slavoj z Dvora Králové a z Jaroměře, Spolek svorných mládenců z Hradce Králové, čtenářské besedy z Jaroměře, Jásenné, Plotiště a Černilova; banderia z Černožic s praporem a z Račic; Sokol z Hradce Králové a Jaroměře s prapory, z České Skalice, Dvora Králové; živnostenská spolková z Hořeňovsi s praporem a ze Smiřic; hasičské sbory z Jaroměře, České Skalice, Holohlav, z Černožic a Smiřic; ochotníci z Hořeňovsi, Račic, České Skalice, Předměřic a Smiřic, komitét pro postavení pomníku Boženy Němcové z České Skalice.

Průvod uzavřen druhým oddělením dobrovolných hasičských sborů. Průvod ubíral se zvolna a velebně za truchlivých zvuků hudby třídou Palackého a Hankovou, kde vesměs krámy zavřeny a lampy uliční rozžaty byly, ku pohřebnímu poli smiřickému. Úchvatný byl pohled na malebný a imponující průvod tento, překvapujícím byl pořádek a určitost, s jakou se v před pohyboval při tak ohromném návalu tisíců účastníků.

Zásluhu nemalou o udržení pořádku dobyl sobě sbor dobrovolných hasičů tím, že s obou stran průvodu tvořil lany roztaženými takřka zeď, kteráž žádné vyrušování průvodu nedovolovala. Z téže příčiny, poněvadž bylo se co obávati ohromného návalu lidu, zůstal i hřbitov uzavřen až do té doby, kdy průvod pohřební na místo dospěl. Členové hasičského sboru českoskalického s velkou ochotou uzavřeli přístup k cestě hřbitovní a Sokol, první na místo dorazivší, utvořil okolo otevřeného hrobu kruh, u něhož seřadily se spolky pěvecké spolu s duchovenstvem, u hlavy hrobky pak stanuli přítomní praporečníci s prapory svými. Členové pořádacího komitétu převzali rakev a složili ji nad otevřený rov.

Po odbytých obřadech církevních vpuštěn pak za zvuků dojemné písně pěveckých jednot „Ejhle druha mileného“ náš nenahraditelný přítel v chladné lůno země, při čemž prapory vzdávaly mu čest poslední. Nebylo oka, které by v tu chvíli nezaslзло. Vše oddalo se tichému hlubokému žalu, když smutně doznávaly poslední zvuky pochodu smutečního, kterému zesnulý vždy tak rád naslouchal a sám tak častokrát byl hrával. Řeči pohřební nebylo žádné – tichý bol, který každému v tváři se jevil, byl jistě nejlepším srovnáním. Nebylť nikdo slova svého mocen, jsa hluboce ve vnitru svém dojat při loučení s přítelem tak předrahým. K žádosti pozůstalých vyslovil jménem jich všem přítomným srdečné díky p. řídící učitel P. P. Skořepa.

Soustrastné telegramy zaslali:

Sokol z Lomnice u Jičína, školní inspektor a spisovatel Hráše z Nového Města n. Metují, z Prahy akademický čtenářský spolek a akademický spolek Krakonoš a pan Mauric Turinský, z Roudnice

p. Ervin Spindler, z Terezína p. purkmistr dr. Alois Burda, z Litic pan Řezníček, z Kolína pan Hušek, ze Zvoleňovsi pan Čacký, z České Kamenice Eliška a Frant. Levý.

Tak skončen pohřeb přeusmrtný. S upomínkou vroucí, se srdcem sklíčeným všichni opouštěli nový rov. Ztraceno a zmařeno již žití tak dobrého přítele našeho, chudší jest vlast opět o jednoho z nejlepších statných synů; památka na něho však nevyhasne nikdy v srdcích našich, nevyhasne v srdcích upřímných vlastencův! Duch zesnulého půjde s námi daleko za jeho rov!

Budiž mu země lehká!

To byla ta hodná paní učitelka

Jsou tomu už více než tři měsíce. Mateřská škola s černým praporem a s rozžatými svíčkami ve vestibulu vzbudila otázku vstupujícího dítěte: „Dědo, co to je?“ Odpověď byla sice jednoduchá, leč velmi neradostná. „Umřela paní ředitelka Brožová.“ Následoval další vnoučkův dotaz: „Která to je?“ Děda několika charakteristickými rysy vypodobnil paní ředitelku. Vnuk pochopil a pochopení si ověřil dalším dotazem a konstatováním: „To byla ta hodná? To je škoda.“

Věřím, že tohle dětské hodnocení má cenu olympijské medaile, Nobelovy ceny nebo Medaile Komenského. Je zapsána v srdci jistě ne jen jednoho dítěte. Vyšší uznání učitele neznám a možná ani neexistuje.

(Ik)

Vydařené dětské odpoledne

1. 6. 2003 se na smiřickém fotbalovém stadionu uskutečnil Den dětí. Program celého odpoledne byl velice pestrý. Určitě se dobře bavily i děti z družebního městečka v Polsku.

Úvodem zahrála skupina LAVINA z Hradce Králové. Pak vystoupilo sdružení historického šermu. Při ukázkách palných zbraní se všem přítomným tajil dech. Velký ohlas sklídila i POLICIE ČR se svou ukázkou výcviku policejních psů. Poté si děti vyzvedly startovací karty a rozběhly se na plochu hřiště k připraveným stanovištím. Soutěžily v přetahování lanem, skákání v pytích, střelbě ze vzduchovky, kresbě na asfalt, hodu míčkem na cíl a mnoha dalších disciplínách. Program přerušila až nečekaně prudká dešťová přeháňka. Náladu všem vylepšilo druhé vystoupení skupiny LAVINA a šermířů. Všichni rychle zapomněli na přechodnou nepřízeň počasí a spěchali k ohni, kdesi děti opekly uzeninu.

Podle ohlasu se dětem ten „jejich“ den líbil. Každý mohl na hřišti strávit příjemné odpoledne se spoustou zábavy i poučení. Tak snad zase příště!

Dík patří obětavým pořadatelům a štedrým sponzorům.

Ivana Špryňarová, Jana Zapadlová

ZE ŽIVOTA ZÁKLADNÍ ŠKOLY

- V druhé polovině školního roku učitelé zorganizovali pro žáky celou řadu vědomostních soutěží. Svoje znalosti žáci mohli změřit v těchto soutěžích – Olympiáda v českém jazyce, anglickém a německém jazyce, Matematická olympiáda, Pythagoriáda, Multimediální prezentace, Poznávání rostlin a živočichů, Fyzikální a chemická olympiáda, Zeměpisná olympiáda, Smiřický slavík, sportovní, výtvarné a zdravotní soutěže. Z těch nejvýznamnějších úspěchů lze jmenovat – Gábina Labská z 9. A obsadila 2. místo v okresním kole a 5. místo v krajském kole soutěže Olympiáda v českém jazyce, družstvo žáků zvítězilo v soutěži „Hlídek mladých zdravotníků“ a postoupilo do krajského kola, Martina Mikolášková získala 5. místo v okresním kole Poznávání rostlin a živočichů, Markéta Dvořáčková a Petr Šuták se stali úspěšnými řešiteli Matematické olympiády.
- Rozšířit znalosti a vědomosti našich žáků se snažíme i jinými formami. V průběhu druhého pololetí žáci navštívili několik kulturních představení. V loutkovém divadle hru „Zapomenuté písmenko“, v Městské dvoraně muzikál „Povídejme si, děti“ a koncert Martina Strejce, v Klicperově divadle hru „O pejskovi a kočičce“. Dále jsme připravili dva projektové dny – Den Země a Gulliverovy cesty. V tělocvičně se uskutečnila výstava vycpanin spojená s besedou na téma vodní živočichové.
- K závěru školního roku již tradičně patří školní výlety. V letošním roce žáci a učitelé navštívili Kutnou Horu, Českou Skalici, Bezděz a Máchovo jezero, Špindlerův Mlýn a Sněžku, Český ráj, Litici a Potštejn, Kralický Sněžník, hrad Kost, Adršpach a Josefov. Žáci 4. a 5. tříd trávili týdenní školu v přírodě v horském prostředí.
- V posledních dvou dnech školního roku proběhl již třetí ročník soutěže „Olympiáda dětí“. Sportovní soutěže se uskutečnily na školním hřišti, v parku a na malém stadionu.

Petr Rohlena, ředitel školy

Z činnosti přírodovědného kroužku ANAX ZŠ Smiřice

V letošním školním roce má přírodovědný kroužek na ZŠ Smiřice deset členů, kteří se scházejí pravidelně ve středu od 13.45 hod a nepravidelně též o sobotách a nedělích. O plánovaných akcích tohoto kroužku se můžete dozvědět i z internetových stránek školy na adrese www.zssmirice.cz pod heslem zájmová činnost.

Kromě poznávání okolní přírody se kroužek aktivně zapojuje i do její tvorby a ochrany. Hlavní podíl této činnosti probíhá na biocentru Obora a v jeho okolí. Letos se nám podařilo opravit většinu pobořených oplocenek, které chrání vysazené stromky před okusem. U vysazených stromků postupně zakládáme koruny a dosazujeme nové stromky do mezer vzniklých úhynem původních výsadeb. Obrovským úspěchem byl návrat hnízdní kolonie břehule říční, která patří v naší přírodě k ohroženým druhům. Její návrat byl umožněn postupnou obnovou hnízdní stěny. S obnovou nám pomáhají i žáci osmého ročníku v rámci výuky pracovních činností. Úspěchem bylo i vytvoření samostatné malé vodní plochy na místě lagun dříve zničených povodní. Tato plocha umožňuje především rozmnožování obojživelníků, ale je i vhodným útočištěm pro mnohé bezobratlé živočichy.

Snažíme se udržet biocentrum a jeho okolí v pořádku. Již pravidelně koncem března uklízíme odpadky z příkopů kolem silnic lemujících Oboru. Sebereme jich každý rok téměř plný traktorový valník! V samotném biocentru několikrát za sezónu sbíráme nepořádek po neukázněných návštěvnících. Zde bychom velice uvítali ukázněnost a pomoc veřejnosti.

Pro snazší pozorování lokality biocentra Obora jsme postavili na valu nad lávkou pozorovatelnu. Díky možnosti úkrytu můžeme zaznamenat i plaché druhy živočichů. Celkový výčet by byl příliš velký, tak pouze pár zajímavostí z řad ptáků. Lokalitu navštěvují volavky popelavé, vzácněji i volavky bílé, kormoráni velcí, husy běločelé, vodouši, kulíci, pravidelně i čápi bílí, čejky chocholaté, vrány obecné, z dravců pak káně, poštolka a moták pochop, ze sov kalous, pušník a sova pálená. Zajímavostí jsou i občasné návštěvy několika druhů racků žijících u moře. Celkově bylo pozorováno na 180 druhů živočichů, z toho 40 druhů zařazených mezi chráněné!

Ke Dni Země členové kroužku připravili soutěž v poznávání přírody pro spolužáky ze čtvrtých tříd. Soutěž se konala na školním pozemku, který byl a je i za pomoci kroužku přetvářen ve vzorek ekosystémů našeho okolí. Podobných soutěží se sami členové pravidelně účastní. Nejlepší pak zastupují školu i ve vyšších kolech přírodovědných soutěží.

Máme za sebou již tradiční noční pozorování přírody a třídení „Expedici Novohradecké lesy“. Na expedici jsme letos navštívili lesní rybníky. Mohli jsme pozorovat živočichy a rostliny, které se v okolí Smiřic nevyskytují. Ze vzácnějších můžeme jmenovat čolka horského a čolka velkého, rosničku zelenou a ještěrku živorodou, z rostlin pak vstavače. Nádherný byl i přirozený lesní porost v rezervaci Buky u Vysokého Chvojna. Celkový zážitek nám lehce pokazilo počasí, neboť obě noci „pod širákem“ v lese popršely. Přesto se již těšíme na pokračování v příštím školním roce.

Letos o prázdninách nás čeká „Expedice Grabštejn 2003“, která se bude konat od 5. 7. do 13. 7. 2003 přímo na hradě Grabštejn u Hrádku nad Nisou. Kromě turistiky, návštěv zoologické a botanické zahrady v Liberci a Panské skály u Kamenického Šenova budeme pomáhat s prací na hradě a v parku.

Při návštěvě školy můžete shlédnout fotografie z činnosti kroužku ANAX, které jsou umístěny na nástěnce v přízemí budovy druhého stupně a přibližně čtyřikrát za školní rok obnovovány. Pokud se vám naše činnost zalíbí, rádi přivítáme od září do našich řad nové členy.

Za přírodovědný kroužek ANAX Tomáš Hlaváček

Studánka v hořiněvské bažantnici

V přírodní rezervaci Hořiněveská bažantnice byla v květnu slavnostně „odemčena“ studánka, která byla objevená v loňském roce ochránci přírody. Pramen vody ukrytý pod dřevěnou stříškou odemkla starostka Hořiněvsi pí Jana Kuthanová. Zároveň přítomné seznámila i s pojmenováním studánky. Studánka se bude jmenovat Hanička na počest významného hořiněvského rodáka Václava Hanky. Pokud výsledky chemického rozboru potvrdí nezávadnost tohoto vodního zdroje, bude pramen Hanička sloužit k osvěžení návštěvníků Hořiněvské bažantnice. Studánku v minulém roce objevil David Stojan – ten už vodu ochutnal a podle něho je dobrá.

Víte, že...

... v nedaleké Skaličce měla být postavena elektrárna? Měla to být tepelná elektrárna používající palivo rostoucí na polích. Podnikatelský záměr společnosti EGST s.r.o. počítal s produkcí 70 tisíc megawatthodin elektrické energie. Zastupitelům obce Skalice, která spravuje i záležitosti obce Skalička a Číbuz, tím přibýly na začátku letošního roku nemalé starosti. Na podzim roku 2002 si Skaličku vybral generální projektant jako jednu z možných lokalit k výstavbě ekologické elektrárny. Zastupitelstvo obce se s podnikatelským záměrem firmy EGST s.r.o. seznámilo a vyslovilo nejdříve předběžný souhlas.

Především ve Skaličce a Ruseku se rozšířily informace, které vedly část občanů k vypracování petice proti uvažované výstavbě. Petice se setkala s poměrně velkým zájmem obyvatel a podepsalo ji 584 občanů Skaličky, Skalice, Číbuz, Ruseka a Újezda. Vadilo jim především zvýšení hluchnosti a prašnosti, předpokládaný nárůst provozu těžké dopravy i umístění průmyslové stavby s vysokým komínem v blízkosti obytné zástavby. Na základě vůle občanů zastupitelstvo obce přehodnotilo na mimořádném zasedání svůj předběžný souhlas a vyslovilo se proti výstavbě ekologické elektrárny v katastru obce Skalička.

Firma EGST s.r.o. od záměru výstavby v lokalitě Skalička ustoupila a 3. 2. 2003 výstavbu písemně odvolala. Učinila prý tak i kvůli komplikovaným hydrogeologickým poměrům a nemožnosti vyvést výkon elektrárny do stávající sítě vysokého napětí. Podle ing. M. Straky, který pro generálního projektanta a dodavatele zamýšlené stavby zajišťoval inženýring, byla petice podle jeho názoru předčasná a zbytečná. Investor prý pouze zjišťoval možnosti. Na setkání s občany p. A. Mitterka pohovořil o přínosu a ekologičnosti budování malých energetických děl využívajících obnovitelné zdroje. U místních občanů však navrhované ekologické řešení nenašlo pochopení.

U nás ve Smiřicích se začalo uvažovat o náhradě současného způsobu vytápění. Místo zemního plynu by dodávky tepla v budoucnu mohly být zajišťovány z obnovitelných zdrojů, konkrétně spalováním biomasy. Starosta Luboš Tuzar považuje po předběžných konzultacích tento postup jako opodstatněný.

Město by mohlo uspořít a ušetřit by měli i uživatelé jednotlivých vytápěných bytů. Rozhodnutí by přineslo profit i zemědělcům, kteří pěstují energetické plodiny sloužící jako palivo. Smiřice v současnosti zajišťují vytápění třemi kotelny, které by se staly záložními zdroji. Plynové kotle by v nich podle záměru zůstaly a přibýlo by pouze technologické zařízení na spalování biomasy. Kapacita objektů by měla být dostatečná. Zároveň by byly vyměněny rozvody tepla po městě.

Zařízení by provozovala městská energetická společnost. Vše závisí na tom, zda zastupitelstvo záměr na změnu způsobu vytápění posvěť. Podle starosty by případné práce byly zahájeny už v příštím roce. Záležej především na postoji zastupitelů a na možnostech financování projektu pomocí dotací.

Často se ukazuje se, že různé „ekologické“ stavby a alternativní zdroje energie nejsou bez problémů a nesetkávají se s pochopením občanů – proto se nepočítá s výstavbou elektrárny ve Skaličce, proto listy větrné elektrárny (postavené za mnoho milionů korun) v Novém Hrádku v Orlických horách se neotácejí (svým hlukem znepříjemňovaly život místním obyvatelům), proto nepokračuje výstavba dálnice D11, proto v Hradci Králové nebyla postavena továrna na automobilové disky, proto se ekologové stavějí proti stavbě jezů na Labi atd. atd. Různé úvahy o alternativních zdrojích (i u nás ve Smiřicích) by měly být předem velmi pečlivě zváženy ze všech hledisek pro i proti. Zkušenosti z nedaleké Skaličky i odjinud ukazují, že při podobných úvahách je třeba dobře informovat občany, aby i dobrá myšlenka nebyla zatracována. Proto je dobré, že pan starosta předkládá čtenářům Zpravodaje první vysvětlení.

Kotelny a biomasa – perspektiva obnovitelných zdrojů

V dnešní době, v době vstupu ČR do EU, je stále frekventovanější otázka výroby energií z obnovitelných zdrojů. S ohledem na vyčerpatelné zdroje fosilních paliv jsme nuceni přemýšlet nad naší energetickou budoucností. Nyní je vhodný okamžik chytit takřikajíc příležitost za pačesy a pustit se do práce, která není a nebude jednoduchá, ale která nám na druhou stranu může přinést zajímavý finanční efekt v podobě úspor v oblasti tepelného hospodářství.

V našich podnebních podmínkách se jako nejperspektivnější obnovitelná surovina pro tyto účely jeví biomasa. Když se řekne biomasa, ne každý ví, co si pod tímto pojmem představit.

Ve stručnosti řečeno se jedná o dřevní štěpku, slámu a v neposlední řadě o energetické plodiny. Nejvhodnější energetickou plodinou je tzv. energetický šťovík. Pěstování a využívání energetických plodin v energetice má jedno nesporné pozitivum.

Každá obec jak známo má ve svém katastru hospodařící zemědělce a zemědělská družstva. Velké procento z nich se dnes pohybuje na hranici bytí a nebytí. Pěstování energetických plodin je pro zemědělce zárukou stabilních výdělků s perspektivou práce i v zimním období při zpracování těchto plodin.

Navíc přímé náklady na výrobu 1 GJ tepla jsou menší než při výrobě 1 GJ ze zemního plynu, přičemž nedochází k odlivu finančních prostředků zahraničním distributorům zemního plynu. Jinak řečeno, všechny finanční toky probíhající kolem výroby energií z biomasy zůstávají „doma“.

Proto i my připravujeme energetickou koncepci zaměřenou na využití biomasy. Od ní si slibujeme stabilizaci ceny tepla pro obyvatele domů napojených na městské kotelny a zároveň zlepšení finanční kondice města.

Není možné sdělit veškeré informace, které se této problematice týkají, v jednom článku. Osvěta v této oblasti je poměrně dosti složitá a již dnes se po městě šíří dezinformace. Připravujeme proto ve Dvoraně semináře na téma Energetická koncepce a biomasa jak pro občany, tak pro zemědělce.

Chtěl bych alespoň prozatím uklidnit občany, že se nejedná o žádná technologická monstra, ale o zařízení, která naprosto bezpečně splňují rozptylové limity i limity hlučnosti. Kdo se s těmito technologiemi dosud nesetkal, nechť prosím nehodnotí.

Tyto technologie bez nejmenších problémů fungují v zahraničí. O jejich bezúhonnosti hovoří i fakt, že jsou tyto technologie velmi preferovány a podporovány Ministerstvem životního prostředí.

Souběžně s veškerým děním bude na internetových stránkách www.smirice.cz probíhat diskuze na téma Energetická koncepce zaměřená na využití biomasy.

Luboš Tuzar, starosta Smiřic

Svaz důchodců ČR ve Smiřicích

Místní organizace Svazu důchodců ČR ve Smiřicích má k dnešnímu dni již 161 členů, což dokazuje, že o členství v naší organizaci stále trvá. Před rokem jsme začínali jen se 64 členy.

Hlavním důvodem je přitažlivá činnost Svazu důchodců v oblasti kulturní, společenské, rekreační a zájezdové. Našich aktivit se zúčastňují i ostatní senioři (např. Vánoční posezení, Den matek).

Při své práci vycházíme z požadavků členů. Nejpopulárnější jsou zájezdy do Litoměřic na „Zahradu Čech“ (dva autobusy), nákupní zájezdy do Polska – Kudowa Zdrój (dva autobusy), zájezdy do divadel, společenské akce s kulturním programem a tancem, různé přednášky se zdravotní, kulturní a historickou tematikou. Nezapomínáme na jubilea našich členů.

Svoji činnost zhodnotila naše organizace 31. 1. 2003 na první členské schůzi, na kterou přijali pozvání předseda Krajské rady SDČR v Hradci Králové p. Šklíba a za město Smiřice tajemnice Městského úřadu pí Klůzová.

Dne 16. května 2003 se uskutečnila pro členy i pro ostatní seniory oslava Dne matek. Byl zajištěn program, občerstvení, hudba a tanec.

Výbor SDČR Smiřice uvažuje o vedení kroniky naší organizace, ale zatím stále hledáme kronikáře.

Dne 19. března 2003 se konalo zasedání Krajské rady SDČR z Hradce Králové u nás ve Smiřicích. Bylo to její první výjezdní zasedání. Předsedou p. Šklíbou bylo hodnoceno jako dobře připravené a činnost naší organizace byla hodnocena kladně. Tohoto zasedání se zúčastnil i starosta Smiřic p. Tuzar.

V měsíci únoru napsala předsedkyně pí Kučírková o činnosti naší organizace Svazu důchodců ČR ve Smiřicích článek na internet.

Máme zpracovaný Jednací řád naší organizace, který byl předán všem členům výboru.

Bohatá je zájezdová činnost naší organizace. Zcela vyprodán byl zájezd dne 26. 4. 2003 do Hradce Králové a Pardubic. 21. května se uskutečnil zájezd do Prahy (letišť Kbely, Staroměstské náměstí atd.). V červnu se uskutečnil zájezd po stopách Napoleona.

Naše organizace spolupracuje se Svazem invalidů ve Smiřicích – jejich členové se účastní akcí, které pořádáme my.

Pí Jágrová z MěÚ nám předala přehled akcí Klubu českých turistů TJ Sokol Smiřice. Těchto akcí se mohou účastnit i naši členové.

Další přednášky budou zahájeny od měsíce září 2003.

Všem našim členům i ostatním seniorům přejeme pěkné prožití dovolené a celého léta.

Kučírková Vlasta, předsedkyně SD ČR Smiřice

Měnová reforma před 50 lety

„Usnesením vlády republiky ČS a ÚV KSČ ze dne 30. května 1953 o provedení měnové reformy a zrušení pří dělových lístků“ ... byla provedena dosud nejrozsáhlejší krádež na území bývalé ČSR. Kam se za tehdejší vládou a ÚV KSČ hrabou všichni dnešní „tuneláři“.

Když už naši tehdejší národohospodáři ukradené (oni říkali znárodněné) bohatství země a tzv. „vázané vklady“ prohospodařili, vypomohli si z krachu peněžní výměnou. Část obyvatel byla „zvýhodněna“ hotovostní výměnou 300,- Kčs v poměru 5 : 1 – dostali tedy nových 60,- Kč. Zbývající živnostníci, zemědělci, důchodci z těchto vrstev a mnozí jiní – nepohodlní byli odkázáni při výměně peněz na zcela nevýhodný poměr 50 : 1. Uložené peníze s výjimkou „vázaných vkladů“ byly vyměněny v poměru od 5 : 1 až po 30 : 1.

Přísně tajná „Zpráva o peněžní reformě a jejím vyúčtování“ uvádí, že ztráty obyvatelstva dosáhly částku 14 miliard a 629 milionů Kčs v nové měně – to znamená že v původní měně to představovalo 0,75 bilionu Kč (750,,000,,000,000.000,– Kčs).

Snad bychom alespoň na tohle neměli zapomenout. Náklady na udržování – spíše na rozšiřování – současné byrokracie neustále rostou. Prožitá minulost se znovu a znovu vrací. I tehdy veřejně oznámila hlava státu – prezident Antonín Zápotocký – že „naše měna je pevná a stálá“.

Byl bych nerad, kdyby současné konstatování uspokojivého stavu hospodaření bylo předzvěstí vracející se minulosti. Obávám se, že současní vládnoucí polokomunisté, exkomunisté i opoziční komunisté na toto řešení potíží nezapomněli. Viz poslední návrhy vládních opatření v oblasti sociální, v úpravě daní, v přesunu povinnosti státu na samosprávy a neúměrný růst mzdových nákladů státní správy i samospráv. Od toho je k opakování úplného okradení občanů jen krok.

Smiřice 21. 1. 2003

Ing. Lubomír Kupka

K článku p. ing. Kupky bych dodal svou vzpomínku z tehdejší doby. Dobře si na to vzpomínám, protože jsem v době uskutečňování „měnové reformy“ právě maturoval. Den před vyhlášením „měnové reformy“ byl v černilovské Sokolovně na schůzi zemědělců a občanů poslanec Borůvka (z Dolan u Jaroměře). Na dotaz občanů, co je pravdy na zvěstech o připravované měnové reformě, prohlásil „soudruzi, naše měna je pevná tak jako nikdy dříve“. V obchodě s potravinami jsem si tehdy koupil dva obyčejné rohlíky. Zaplatil jsem starou stokorunou a když mně chtěl prodáváč vracet, kavalířsky jsem prohlásil, že „to je dobrý“. Zas takový kavalír jsem nebyl – v nových korunách jsem vlastně zaplatil jen 2,– Kčs. Jako dopravní prostředek jsme tehdy používali motocykl ČZ 125 ccm, který měl spotřebu 2 litry benzínu na 100 km. Když jsem koupil plnou nádrž benzínu, zaplatil jsem ve starých penězích i dnes neuvěřitelných 2500,– Kčs. (mv)

ROZPORUPLNÁ SEZÓNA KONČÍ

Smiřičtí fotbalisté mohou pomalu bilancovat sezónu 2002–2003. V čem se povedla:

- 1) Zvýšením úrovně dětských celků. Mužstvo starších žáků pod vedením Martina Černého bojuje o prvenství v Okresním přeboru a postup do krajské soutěže. Starší žáci vytvořili výborný tým. Individuality, jako Petr Ropický, Vašek Tarantík, Pavel Zapadlo, Milan Ponikelský a řada dalších, často ukazovaly i jiným smiřickým celkům, jak se hraje fotbal. Mnozí z hráčů nastupovali pravidelně do výběru Královéhradeckého kraje.

Velký nárůst výkonnosti zaznamenali i mladší žáci, kteří v jarní sezóně úspěšně bojovali. Dosáhli kuriózního výsledku, když porazili Dobřenice 15:0.

Svěřenci Petra Krejčího a jeho asistentů zřejmě doprovodí starší žáky do krajské soutěže.

- 2) Zkulturnění areálu stadionu. Jak jste již mohli poznat došlo k rekonstrukci sociálních zařízení, které jsou na špičkové úrovni.

Výborně se uvedli noví nájemci kiosku na stadionu (Zuzana Hudáková), kteří zlepšili sortiment kiosku a také začali s kulturními akcemi, pro které je stadion jako dělaný.

V minulém čísle jsem avizoval již také výstavbu tréninkového hřiště, ale předběhl jsem skutečnost. Nejprve se musí vyřešit majetkové vztahy k pozemkům a potom začneme.

Starší žáci SK Smiřice

- 3) Spolupráce s městem. Nové vedení města velice úzce spolupracuje se všemi sportovními oddíly, fotbal nevyjímaje. Ve spolupráci s městem jsme uspořádali vydařený Dětský den 1. června 2003 a propůjčili jsme stadion pro Smiřický hrnec.

Starosta města Luboš Tuzar převzal patronát nad šestým ročníkem turnaje mladších žáků v kopané 22. června 2003.

Horší to bylo s výkony A mužstva. Po řadě zranění a nedoplnění kádru po odchodu některých hráčů před jarní sezónou došlo k poklesu výkonnosti mužstva.

Hlavním cílem v nové sezóně bude získat dva kvalitní rovnocenné trenéry pro dlouhodobější spolupráci a samozřejmě posily do mužstva (jednání jsou v plném proudu). Výsledky mužstva dorostu nebyly také nikterak oslnivé. Dorostenci v krajské soutěži obsadí asi desáté místo. Trenéry mužstva dorostenců v nové sezóně budou Bohouš Hampl a Josef Siede.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří pomáhají rozvíjet smiřický fotbal.

Roman Haman, předseda SK Smiřice

IDEA nenašla kupce, lidé ztratili práci

Zpracovatel drůbeže IDEA z Černožic loni v červnu zkrachoval a na konci letošního dubna úplně ukončil výrobu. Z podniku již ke konci března odešlo téměř 110 lidí, dalších asi 110 zaměstnanců po dokončení rozpracované výroby odešlo v dubnu. Ukončení práce podniku IDEA znamenalo ztrátu zaměstnání pro více než 200 lidí. Mnozí z nich rozšířili počet nezaměstnaných v našem regionu.

Konkurzní správce se podnik v březnu pokoušel prodat ve výběrovém řízení za 25 milionů korun. Ani po snížení ceny na 15 milionů korun se žádný zájemce o výrobu v jedenáctihektarovém areálu závodu nenašel.

IDEA patřila ve druhé polovině devadesátých let k největším zpracovatelům drůbeže ve východních Čechách. Po redukci výroby a po prohlášení konkurzu se její tržby pohybovaly mezi 16 až 20 miliony korun a měsíčně podnik vykazoval ztrátu jeden až dva miliony korun.

Snahou konkurzního správce bylo rozprodat majetek po částech. Po firmě IDEA požadovalo přes 100 věřitelů téměř 150 milionů korun. Největšími věřiteli byly Komerční banka, společnost Helagra z Jičína a odbytové družstvo Agropork, kterým IDEA dlužila celkem 108 milionů korun.

Provozní areál společnosti IDEA půjde do dražby, která se má uskutečnit počátkem července v Hradci Králové. Vyvolávací cena areálu s více než osmi hektary pozemků a 1,6 hektaru zastavěných ploch byla stanovena na jedenáct milionů korun. Mimo to nabídl správce konkurzní podstaty firmy IDEA ve výběrovém řízení k prodeji i movité věci úpadce, jako jsou výrobní linky, zásoby nebo autopark. Cena těchto movitých věcí byla určena na čtyři miliony korun.

Smiřický hrnec po dlouhé době bez deště

Patnáctý ročník festivalu humoru a satiry v písničkách Smiřický hrnec se konal netradičně na fotbalovém stadionu. Vyznavači folkové muziky i dalších hudebních stylů si opět přišli na své.

Pořádající Městský úřad Smiřice, Městské kulturní středisko a královéhradecká agentura Fischer chtěly změnit image festivalu, posunout ho dál a oživit. Dá se říci, že se jim jejich plán vydařil. Tentokrát totiž vyšlo i počasí a návštěvníci mohli v pohodě vychutnat v předvedených písničkách legraci a dobrou náladu. Byly to písničky o lásce, o životě a i o tom, co lidi štve – třeba i o tom, jak ti „panáci nahoře“ zapomínají na obyčejné lidi a myslí jen na sebe, naslouchají jen těm, kteří jejich kroky řídí a penězům.

Humor je kořením života a legrace a dobrá nálada do muziky a písniček patří. I letošní tak trochu jubilejní – patnáctý – Smiřický hrnec to svým posluchačům v plné míře poskytl. Tak snad v příštím roce na Smiřickém hrnci znovu na shledanou!

Královéhradecký kraj a mikroregiony

Kraj chystá kampaň na podporu vzniku mikroregionů, které se budou moci ucházet o pomoc z fondů EU.

Každý kraj, stejně jako každý stát či obec, má své jedinečné vlastnosti, které vyplývají jak z geografických podmínek, tak z historického vývoje. Ke zvláštnostem České republiky, a tudíž i Královéhradeckého kraje, patří značná sídelní roztržitost, tedy existence velkého množství měst a obcí (v České republice 6254, v Královéhradeckém kraji 448). Skutečnost, že se zde nachází mnoho obcí pouze s několika sty obyvatel, není sama o sobě nedostatkem.

Na stavu a vzhledu i těch nejmenších vesniček lze vidět, že v nich žijí lidé, kterým na jejich obci záleží a kteří chtějí a také umí své záležitosti spravovat sami. Nicméně výčet toho, co pro své občany může činit samospráva malé obce, je omezený a rozhodně nezahrnuje vše, co občané ke kvalitnímu životu potřebují. Škola, školka, ZUŠ, sportovní a zájmová činnost mládeže, domovy důchodců, domovy pečovatelské služby, zdravotnictví a mnoho dalších veřejných služeb může být občanům venkova efektivně poskytováno vždy v rámci většího územního celku zahrnujícího několik tisíc obyvatel. Řešení tohoto problému násilným slučováním malých obcí je z mnoha důvodů nepřijatelné a jeho výsledek je nejistý. Mnohem vhodnější je dobrovolné sdružování obcí do mikroregionů, s nímž jsou již na mnoha místech našeho kraje dobré zkušenosti. Dobrovolné sdružování obcí do mikroregionů na základě přirozených vazeb a principů vzájemné výhodnosti vede k utváření dostatečně silných celků, které jsou schopny řešit problémy svých občanů v celé jejich šíři a zároveň být plnohodnotným partnerem kraje při uskutečňování programu jeho rozvoje.

Vytvoření srovnatelných podmínek pro život občanů v rámci celého kraje je jedním z prvořadých cílů regionální politiky a zvládnutí tohoto úkolu zejména ve venkovském prostoru je možné především na základě spolupráce kraje s mikroregiony. Naším přáním a cílem je, aby v dohledné době bylo celé území kraje pokryto plnohodnotnými mikroregiony, tedy svazky obcí s jasně definovanými právními vztahy a vlastním rozvojovým programem, který je v souladu s programem rozvoje kraje a s principy regionální politiky Evropské Unie. Právě takový mikroregion má pak vedle schopnosti řešit sám své problémy i šanci stát se předkladatelem projektu, který se může ucházet o podporu ze strukturálních fondů EU.

K dosažení výše popsaného stavu přispějeme z úrovně Královéhradeckého kraje **finančním příspěvkem na administrativní záležitosti mikroregionu prostřednictvím dílčího programu zaměřeného na profesionalizaci svazku obcí, který byl již schválen zastupitelstvem kraje.**

Ing. Vladimír Derner, náměstek hejtmána Královéhradeckého kraje

Z iniciativy prvního náměstka hejtmána Královéhradeckého kraje Vladimíra Dnera probíhají na různých místech Královéhradeckého kraje společné rozpravy o významu sdružování obcí Královéhradeckého kraje v souvislosti s regionální politikou kraje a vstupem do EU.

„Přítomní starostové měst a obcí jsou seznamováni s regionální politikou Královéhradeckého kraje a EU, s návrhem implementačního systému ČR a také, jaké jsou priority Královéhradeckého kraje v souvislosti se vstupem do EU. Cílem je podpořit činnost stávajících mikroregionů a iniciovat vznik dalších mikroregionů na místech kraje, kde zatím ke sdružování obcí nedošlo,“ říká Vladimír Derner.

Jednání se také vždy účastní zástupci odboru strategického plánování a investic a odboru evropské integrace krajského úřadu. Zmíněné společné rozpravy započaly v průběhu měsíce května v obci Nepolisy a Chlum na Hradecku, dále pokračovaly v Novém Městě nad Metují a ve Studnici u Náchoda. V červnu již krajské představitelé zavítali do Třebechovic pod Orebem, Jaroměře, Deštného v Orlických horách a Kostelce nad Orlicí, dále navštíví ještě Vrchlabí, Borovnici, Jičín a Sobotku. Série společných rozprav se uzavrou dne 25. 6. v Žaclěři a Broumově.

Kraj hledá partnery pro projekt Modrý pás Labe

Modrý pás Labe je projekt připravovaný v rámci Interregu 3 B, což je program Evropského společenství, jehož cílem je zajistit nebo podpořit spolupráci regionů z různých zemí Evropy. Projekt Modrý pás Labe bude zaměřen na rozvoj a podporu cestovního ruchu na územích podél Labe. „V současné době hledáme partnery tak, aby byly splněny podmínky programu Interreg 3 B. Je zapotřebí, aby nositelem projektu byl nějaký region ze stávajících členských zemí EU. Totéž platí minimálně o dvou partnerech projektu z regionů – v Česku se jedná s krajem střeďočeským, jihočeským, ústeckým a samozřejmě pardubickým.“

210. výročí Špindlerova Mlýna (1793–2003)

Již v letech 1784 a 1787 žádali místní osadníci císaře Josefa II. o povolení stavby kostela, ale byli odmítnuti. Až panovník František I. jejich opětovné prosby vyslyšel, povolil stavbu kostela sv. Petra a schválil dosazení první duchovní správy. Patent, jímž povolení potvrdil, má datum 13. července 1793 a adresován byl občanu Špindlerovi, majiteli mlýna, v němž se sousedé pravidelně scházeli a také své žádosti sepisovali. 13. července t. r. uplynulo 210 let od této významné události.

Během letošního června uspořádaly k tomuto výročí Redakce a vydavatelství měsíčníku Špindlerovské noviny společně s Městskou knihovnou Špindlerův Mlýn výstavy pohlednic a fotografií. Výstavka připravená ze zápůjček soukromých sběratelů, z depozitářů některých institucí, fondů redakce listu i Klubu novinářů Brixen, prostřednictvím dnes již historických, ale i současných tisků a doprovodných textů svým osobitým kouzlem přiblížila minulost života horalů.

-DPá-

Z MATRIKY MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Děti ze Smiřic a Rodova

narozené v únoru až květnu 2003:

únor	Lucie Dospělá Adéla Staňková	březen	Jan Syruček Iveta Mirgová Kateřina Seidlová Alena Cejnarová
duben	Richard Smolko Marek Szabo	květen	Jan Hajný

Údaje ve společenské kronice mohou být uváděny až tehdy, když přijde z Okresního úřadu v Hradci Králové hlášení změn. Hlášení přichází často opožděně. S ohledem na ochranu osobních dat nelze uvádět další podrobnosti. Tentokrát je narozených dětí větší počet – proti předcházejícímu období to je to dokonce třikrát více.

BLAHOPŘEJEME

jubilantům ze Smiřic a Rodova,

kteří se v uplynulém období dožili významných životních jubileí:

březen	Kučerová Marta Smolíková Zdeňka Tykalová Ludmila Dvořák Vratislav Urbanová Emilie	duben	Skořepová Anna Smékalová Jaroslava
květen	Rezek Jaroslav		

K blíže neurčeným – ale významným – narozeninám přejeme uvedeným spoluobčanům vše nejlepší a do dalších let hodně zdraví a životní pohody.

Sňatky

uzavřené Městským úřadem ve Smiřicích
v období od 1. února do 31. května 2003:

V obřadní síni Městského úřadu ve Smiřicích byly uzavřeny celkem 2 sňatky.
V kostele Zjevení Páně ve Smiřicích byl uzavřen v uplynulém období další 4 sňatky.

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

ve Smiřicích a v Rodově
v období od 5. března do 26. dubna 2003:

Krivčík Jozef	rok narození: 1945	zemřeli: 5. 3. 2003
Brožová Eva	1947	16. 3. 2003
Škarytka František	1936	22. 3. 2003
Černá Věra	1922	23. 3. 2003
Moníková Valerie	1943	27. 3. 2003
Vašíčková Hana	1926	26. 4. 2003

Dana Jágrová, matrikářka

Smiřice a Holohlavy na internetu

Dáte-li si vyhledat na internetových stránkách „Smiřice“, zjistíte, že se zde jméno našeho města vyskytuje 2230krát. „Smirice“ (bez háčku) se na internetu vyskytují 760krát. „Smirice“ najdete např. i na italských internetových stránkách – píše se zde o smiřickém kostele.

Oficiální stránky Smiřic, uveřejňované naším městským úřadem mají adresu www.smirice.cz.

Jen několik příkladů smiřických internetových stránek (určitě zcela neúplně!):

- naše městská knihovna – www.knihovnahk/smirice/
- základní škola – www.zssmirice.cz
- Dům dětí a mládeže Smiřice – www.ddm.smirice.cz/
- fotografie Smiřic (i letecké) najdete na adrese www.volny.cz/premek2000/index.htm
- o bývalém smiřickém pivovaru se dozvíte na adrese – www.pivety.cz/S/Smirice/Smirice.html (jsou zde uveřejněny i 2 velmi staré fotografie smiřického pivovaru)

- firma REGIS – www.regis.cz
- Střední průmyslová škola potravinářská

Na internetových stránkách se můžete dovědět o činnosti smiřických fotbalistů, kuželkářů i turistů. Holohlavy jsou na stránkách internetu 823krát – web adresa Holohlav je www.volny.cz/Holohlav.

JAK SE DNES SEZNAMUJÍ SE SVĚTEM ABSOLVENTI SMIŘICKÉ „ZÁKLADKY“ Z DEVADESÁTÝCH LET?

Dnes se nám „zpovídá“ člen smiřického tenisového oddílu **Marek Fabián**.

Od 2. června 2001 do 28. října 2001 pobýval náš tenista již podruhé ve Spojených státech. Tentokrát toho příliš nenacestoval, zato si toho hodně užil. Jak toho dobrého, tak i toho špatného. Vždyť místem jeho pobytu a hlavně místem jeho tří dalších zaměstnání byl tentokrát **New York**. New York kolem 11. září 2001!

A tak se **Marek Fabián** s námi podělil o své zážitky. Ne, jedenáctému září dáme nyní již pokoj, o něm toho bylo napsáno již hodně. Zaměříme se dnes spíše na zajímavosti onoho prý jednoho z nejzajímavějších měst světa. Nechejme ho tedy mluvit.

Vlevo. Tak takhle vypadalo mé ubytování v newyorské čtvrti Harlemu. Beverly Hills to samozřejmě není, ale bydlet se v těch domech s množstvím venkovních schodů rozhodně dá. Nejdůležitější je pochopitelně zaplatitelná činže.

U stavební firmy, která z poloviny patřila jednomu Slovákovi, jsme dělali tak v průměru deset hodin denně (nejvíce dvanáctky, to když něco, jak se říká hořelo). A dělalo se všechno. Například přestavby, vestavby, opravy i úpravy. Makat se musí, plat něco přes devět doláčů za hodinu.

Vlevo: To je slavná Madison Square Garden. Tak právě pod ní jsme týdný přestavovali velký komplex. Ono pod tímhle mamutím divadlem (hrají a zpívají zde největší hvězdy světové vážné muziky i popu) i sportovním areálem (hrají zde profíci z New York Rangers) – najdete taky metro, ale i nádraží a mnoho dalších věcí.

Za ty peníze si toho zase až tolik nekoupíte. Vždyť třeba vstupenka do Madison Square Garden na přípravný hokejový zápas stojí někam hodně nahoru 20 dolarů. Ale když tam chcete jít na koncert Madonny, tak vysolíte za lístek od 50 do 2.000 dolarů. A člověk spíše musí počítat s tím, že raději zajde do nejbližší prádelny, aby si tam za 1,5 až 2,5 dolaru vypral v automatických pračkách prádlo a vypadal zase chvíli k světu.

Nebo si koupil film, aby měl památku. Nebo, aby si dal film vyvolat přímo tam v New Yorku. Vždyť, na rozdíl od nás, ke každému snímku dostanete hned kopii, a to ať již si dáte udělat fotky jakékoli velikosti.

Další práci (ne najednou, pěkně postupně) jsem vykonával v MacDonaldu. S tím jsem měl již zkušenosti z minulého pobytu v USA. Zvládl jsem jak výrobu, tak obsluhu, tak i práci u pokladny. Jen plat byl poněkud nižší – 5,60 dolaru za hodinu. Zato jste dostali „zadarmo“ od firmy jeden den (jednou ročně) v newyorském zábavním parku. Firma tvrdila, že trávením času všech zaměstnanců pěkně pohromadě v zábavním parku – tedy i spolu s manažery – se utužuje kolektiv a lidé poznají i ty nejvýše postavené, jak se chovají normálně a ne pouze v práci.

Ulice New Yorku, to je kapitola sama pro sebe. Přelidněné hluboké úvozy mezi mrakodrapy. A přece nepůsobí nijak tísnivě. Právě naopak.

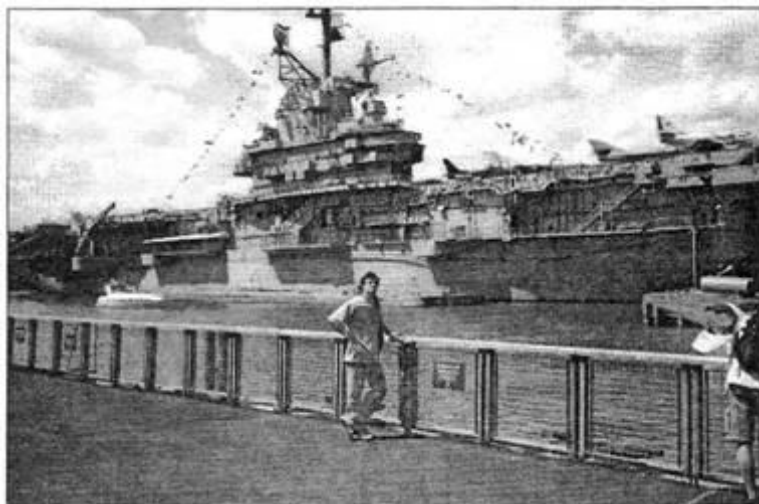
Vlevo: Tak s tímhle Afroameričanem (tak se nyní říká černochům narozeným v Americe) si na ulici příliš nepokekáte, i když to tak vypadá. On je totiž z vosku. Hned po 11. září 2001 ho nahradili prezidentem Georgem W. Bushem. Můžete se k němu důvěrně naklonit a poradil mu, jak má vládnout, můžete mu i vynadat. Vyslechne vás trpělivě. Není přitom vůbec arogantní. Ale ničeho víc se od něj nedočkáte. Mnohým lidem ale prý i tohle ke spokojenosti stačí. A doma pak ukazují fotku a říkají – „To jsem mu to vytmavil (nebo vytmavila).“

Ne všechny newyorské ulice jsou ovšem stejné. Některá pomalu a tiše zarůstá náletovým plevellem a u chodníku klidně stojí auto. Dosloužilo. A nemusí být staré, stačí, když je havarované. Ono tady není příliš v oblibě havarovaná auta opravovat. Je jednodušší koupit nové. Samozřejmě jak pro koho.

Jsou také ulice sváteční. To třeba jdete a vedle vás se pojednou sunou alegorické vozy. Není žádný svátek, to jen gayové a lesbičky pořádají svou slavnost.

Newyorské ulice mají svátek takřka neustále. Tak je třeba den Dominikánské republiky, nebo den Portorika. To se již předem objeví auta s vlajkami či hesly. Jezdí sem a tam a do toho znějí pokřiky a latinsko americké rytmy a klaksony a trvá to celý den. Vždy je to v určité čtvrti, organizují to přistěhovalci, lidé koukají z chodníku na to prolínání jednotlivých ras.

Když je 4. července oslava „Dne nezávislosti“, tak jsou ulice a mosty narvané lidmi. Ti sedí na stoličkách a opékají si „barbecue“ (vyslov bárbekjú), což je kus masa a tak čekají na obrovský ohňostroj. A pak se sbalí a jdou domů nebo do přeplněných hospod, cpou se do přečpaného metra a vše to řídí policie. Nejlepší je jít pěšky a vůbec nejlepší je zůstat doma a koukat se na to v televizi.

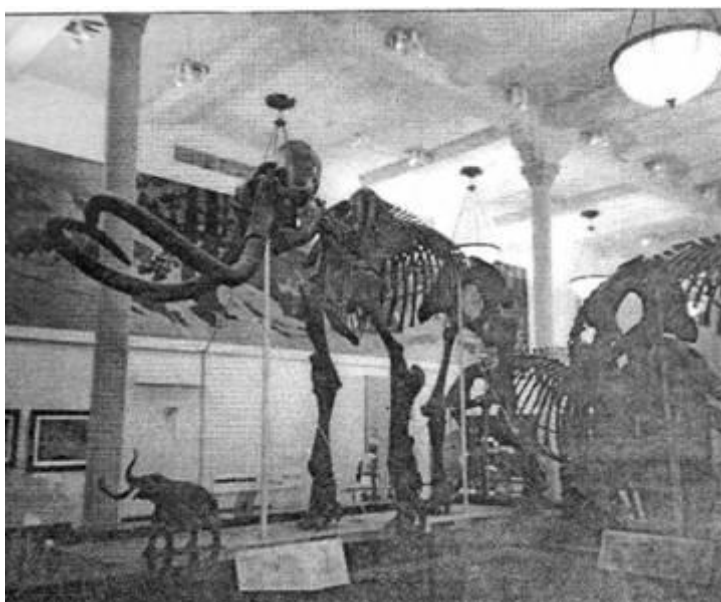
Vlevo: Muzea, muzea, muzea. Tohle je muzeum vojenství.

Libo-li prolézt si letadlovou loď? Tady ji máte a nohy si můžete ušoupat, jak je to rozlehlé. Je libo do ponorky? I ta tady je. Vnitřek zajímavý. Napravo torpédo je, vlevo naopak ještě chybí. A těch „budíků“ a různých „hejblat“! Prolezete si noclehárnu mužstva. Do postelí nad sebou se leze

bokem, divoké sny jsou „zakázány“, neboť nad hlavou máte tak patnáct centimetrů prostoru. Vše si můžete ohmatat, vyzkoušet, doslova si to vychutnat.

Jsou zde muzea pro děti, muzea umění, architektury, malířství (najdete zde i Rembrandta a Picassa), v muzeu vojenství si prolezete i tzv. „neviditelné“ letadlo. Báječné je muzeum historie a vesmíru. Od tzv. velkého třesku až po současnost. To kolem vás běhají dinosauři a pak jdete kolem pyramid a všechno je to podmalováno zvukově i světelně. Otevřeno je stále, vstupné je různé.

Je vstupné tzv. normální, pak také zlevněné pro děti a seniory. Je také možno koupit si knížku s americkými divy (v ní například již neexistující „dvojčata“, Empire State Building nebo letadlová loď atd.). Když tu knížku máte, vyjde vám vstup do muzeí levněji než je normální vstupné. Např. na „dvojčata“ byl vstup 17 dolarů, s knížkou o 3 dolary méně. Také pohlednice „dvojčat“ byly hned po 11. září zcela vyprodány a nové pohlednice hořících „dvojčat“ byly prodávány druhý den v ulicích kus až za 3 dolary.

Vlevo: Snímek z muzea historie. Z těch koster jde až strach, přestože jsou jen v muzeu. Pro srovnání je vlevo dole slon.

Třetím mým zaměstnáním (tím nejlepším) byl prodej suvenýrů a různého vybavení ve Flushing Meadow na US OPEN 2001. Dělal se pět hodin denně, vždy na noc – od 19,00 do 24,00 hodin. Mzda jen 6,50 dolarů za hodinu, ale tam bych dělal s chutí i zadarmo. Dostal jsem se k téhle práci přes novinový inzerát. Vystál jsem si dvě fronty. V jedné se stálo na možnost prodeje

občerstvení, ve druhé na prodej suvenýrů. Byl jsem tam sám Čech, střídal jsem se s Afroameričany. Jedno dopoledne jsme měli na zaučení a poté jsme jeli již naostro. Důležité bylo, že jsem měl volný vstup na kurty. Díval jsem se od 7,00 do 19,00 na nejlepší tenisty a tenistky světa a pak jsem šel do práce jen kousíček od nich.

Jinak vstupenka na všechny kurty stojí od rána devíti hodin do devatenácti 40 dolarů. Na ty nejlepší zápasy večer po devatenácté hodině opět 40 dolarů.

Vlevo: Je nutné se tady svým podpisem zvěčnit, zvláště když na praporci v pozadí je vyvěšen Ivan Lendl.

Těch kurtů je tady ve Flushing Meadow (spolu s tréninkovými) něco přes dvacet. A na nich se proháněla taková jména jako Agassi, Ivanišević, Sampras, sestry Williamsovy, Cappriatti i Hingis (nikde tam nenajdete tu naši dámskou koncovku -ová). Všechny jsem viděl, a je to zážitek.

Vlevo. I jen na pouhý trénink Martiny Hingis chodí spousty diváků.

Mnohdy byly na vstupenky fronty, někdy se na mnohé nedostaly. Tehdy vydělávali překupníci – až o dvacet % předražovali vstupné, přesto jim lidé div ruce neutrhali. Já ale, jako zaměstnanec Flushing Meadow měl na sobě visačku pro volný vstup.

V našem krámku bylo všechno dvakrát dražší než jinde. Přesto se prodávalo všechno – tričko i čepice s emblémem za dvacku, kšilt za patnáct. Sem, do toho ráje tenisu, bych se ještě chtěl podívat. A nejen jedenkrát!

Marka Fabiána poslouchal a jeho vyprávění zaznamenal pro naše čtenáře **Jiří Matějka**.

**Město Smiřice a Městské kulturní středisko ve Smiřicích si Vás dovolují pozvat
na koncert v zámeckém kostele Zjevení Páně ve Smiřicích**

Hudební procházka staletími

pátek 11. 7. 2003 v 19,00 hodin

Účinkuje:

VÁCLAV UHLÍŘ
(varhany, portativ)

Program:

Samuel Scheidt – Bergamasca
Improvizace na duchovní píseň
Slavné skladby mistrů – hudební kvíz
Hudební procházka staletími
Improvizace na dané téma
Dialog historického portativu s elektronickými klávesami
Hudební vzpomínka na 20. století
J. S. Bach – Preludium a fuga

Vstupné:

100,- a 80,- Kč

**Vstupenky si můžete zakoupit v předprodeji na Městském úřadě
nebo Smiřicích nebo zamluvit na tel. 495 423 036 nebo 777 332 691. Zamluvené
vstupenky je nutno vyzvednout na Městském úřadě
ve Smiřicích maximálně dva dny před koncertem.**

***Město Smiřice a Městské kulturní středisko Smiřice
pro Vás připravují na
2. pololetí roku 2003 tyto kulturní akce:***

11. července 2003 od 19,00 hodin

Koncert varhanní hudby

Účinkuje Václav Uhlíř
Kaple Zjevení Páně

3. října 2003 od 19,00 hodin

Koncert varhanní hudby

(výběr z děl Mozarta, Albinoniho, Bacha, Brixioho, Vivaldiho aj.)
Václav Uhlíř – varhany, Jiří Kuchválek – housle, Jitka Kateřina Geregová – zpěv
Kaple Zjevení Páně

10. října 2003 v 19,00 hodin

Láska, sex a žárlivost

Představení Divadelní společnosti HÁTA Praha
Sál Městského kulturního střediska Dvorana

18. října 2003 ve 14,30 hodin

O ztraceném sluníčku a kolotoči

Pohádkové představení pro děti
Sál Městského kulturního střediska Dvorana

22. listopadu 2003 od 19,00 hod.

**CANTUS FEMINAE (Nechanice) + BONA VITA (Hořice) + Hořický komorní orchestr
a sólisté**

F. X. Brixl – Mše in D dur a další skladby
Koncert v kapli Zjevení Páně

4. prosince 2003 od 19,00 hodin

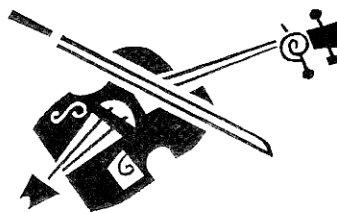
Adventní koncert

Václav Uhlíř – varhany, Alfréd Strejček – recitace
Kaple Zjevení Páně

19. prosince 2003 od 19,00 hodin

J. J. Ryba – Česká mše vánoční

Smíšený pěvecký sbor Smetana
Kaple Zjevení Páně

Podrobné informace o pořádaných kulturních akcích můžete najít na webových stránkách města www.smirice.cz - odkaz Kultura ve městě nebo Vám budou podány na tel. 495 423 036 nebo 777 332 691 (sekretariát Městského úřadu) a 495 422 090 (Městské kulturní středisko Dvorana).

Vstupenky na akce konané v kapli lze zakoupit na sekretariátě MěÚ.

STUDIO JASSMINE VÁS OPĚT INFORMUJE

Vážení čtenáři a čtenářky Zpravodaje!

Díky redakci Zpravodaje Smiřic, Rodova a Holohlav jsme se opět mohli zviditelnit a dovolujeme si Vás znovu informovat.

K 19. červnu 2003 navštívilo naše STUDIO již **1000** zákazníků, kteří využili našich služeb. Již na začátku jsme našim zákazníkům nabídli určité slevy a výhody a jednou z těchto nabídek bylo ocenění pětistého a tisícího zákazníka. 1000. zákaznicí se stala slečna Iveta, která byla velmi překvapena slevou 100 % za služby, které zrovna využila. Tato nabídka v našem studiu platí i nadále a my doufáme, že se ještě najde mnoho pětistých a tisících zákazníků, kteří své slevy uplatní a budou stejně překvapeny jako slečna Iveta.

Další změnou v našem studiu je **celodenní provoz KADEŘNICTVÍ**, protože k **1. 7. 2003** k nám nastoupila druhá kadeřnice Lenka, se kterou budeme doufat spokojeni jako s naší kadeřnicí Katkou. Mnoho zákazníků využívá také pracovních sobot, které máme 2x v měsíci – vždy 2 soboty za sebou. Během léta budeme tedy mít i v sobotu otevřeno a pokud bude zájem o sobotní služby z vaší strany, nabídneme vám – našim zákazníkům od podzimu každou sobotu.

Mnoho zákazníků, kteří naše STUDIO JASSMINE již navštívili, byli se službami spokojeni a nejen, že se k nám stále vracejí, ale díky nim se nám navýšila klientela a doporučili naše studio i svým kolegům, přátelům a známým. **Touto cestou bychom jim chtěli velmi poděkovat za přízeň. DĚKUJEME.**

Pro dámy máme zde i další nabídku a tím jsou celulitidové zábaly. Nejen, že jsou za velmi rozumné ceny, ale po vyzkoušení musíme říct, že jsou i účinné. Dále máme v našem studiu i další nabídku a to **japonské tetování a tetování hennou**. V mnoha časopisech se píše, že tetování vydrží 3 až 4 týdny, ale po několika zkušenostech vydrželo tetování někdy jen 10 dnů a někdy opravdu až 3 týdny. Ale všude, kde nabízíme tetování upozorňujeme, že tetování vydrží dle pigmentace kůže. Naší nabídkou u tetování je také fakt, že pokud tetování zmizí do 1 týdne, obtáhneme tetování zdarma.

Již několikrát se do našeho studia donesla informace, že jsme navýšili ceny. Ne – nenavýšili, pouze upravili pro lepší orientaci kadeřnic. Zvýšila se jediné cena barvy na vlasy, kde náš dodavatel zvýšil cenu a my jsme také byli nuceni cenu zvýšit v rozmezí 5–10,– Kč. Oproti tomu jsme například snížili ceny u masáží.

Mnoho lidí se poptává po slíbeném fitness centru. Ano, fitness centrum se připravuje, ale budeme ho otevírat až na začátku podzimu. Důvodů k tomu je mnoho a hlavním důvodem jsou úřady. Tak ty, co touží po fitness centru, musíme požádat o kapku trpělivosti.

Také mnoho nových zákazníků (převážně maminky) při telefonické objednávce si stěžují, že nemají hlídání. Proto znovu upozorňujeme touto cestou, že v našem studiu máme „dětský koutek“, kde si děti můžou hrát.

A co dovolené? Zavřou v nějakém období STUDIO? To je otázka mnoha našich zákazníků. Ale můžeme vás ujistit, že studio bude během léta „stále otevřeno“ a v případě dovolené našeho personálu bude vždy zajištěna náhrada. Pokud se opravdu stane, že bude např. některé z oddělení zavřeno na pár dnů, informujeme zákazníky dopředu a včas.

Pokud vás zajímá něco, na co se chcete zeptat a dostat informaci v dalším čísle zpravodaje, navštivte naše studio a napište svůj dotaz, námět nebo i stížnost. Rádi vám poskytneme informace, které vás zajímají.

Na vaši návštěvu se těší **STUDIO JASSMINE**, Palackého 24, 50303 Smiřice – tel: 495 220 859 (kadeřnictví, kosmetika, pedikúra, manikúra – modeláž nehtů, masáže a zábaly, tetování).

TEROP

S.R.O.

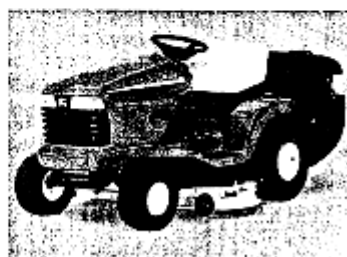
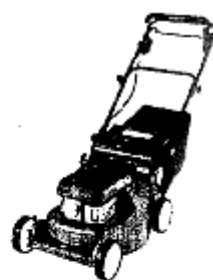
CUKROVARSKÁ 167

SMIŘICE

PRODEJ A SERVIS ZAHRADNÍ TECHNIKY

JOHN DEERE

TELEFON: 495 421 410

OTEVŘENO: Po – Pá: 7,00 – 16,00

So – Ne: po domluvě

Nízké ceny

**MODELY AUT A STROJŮ
HRAČKY
ŠLAPACÍ AUTA A TRAKTORY**

*Široký
sortiment*

Nabízím k bezplatnému užívání

pouze za údržbu cca 650 m² travnatého pozemku v Rodově – sečení trávy a sušení sena pro vlastní potřebu.

Dohodu o užívání je možno sjednat večer telefonicky na čísle telefonu 495 539 169.

Z obsahu:

Jak jsme hlasovali o vstupu do EU, Zprávy z radnice	2
Regionální poslanecká kancelář ve Smiřicích	6
Zprávy Obecního úřadu v Holohlavech	7
Jakub Hudák: Holohlavský špitál	9
Život a dílo MUDr. Otakara Jedličky	10
Pohřeb MUDr. Otakara Jedličky	13
Petr Rohlena: Ze života základní školy	16
Tomáš Hlaváček: Činnost kroužku ANAX	17
Kotelny na biomasu ve Smiřicích	18
Vlasta Kučírková: Činnost Svazu důchodců ČR ve Smiřicích	18
Ing. Lubomír Kupka: Měnová reforma v roce 1953	19
Mgr. Roman Haman: Smiřická kopaná	20
IDEA skončila svou činnost	21
Dana Jágrová: Společenská kronika Smiřic	23
Absolventi „základky“ poznávají svět – Marek Fabián	25

Příjemnou dovolenou,
hezké prázdniny!

ZPRAVODAJ Smiřic, Rodova a Holohlav

Vydává Městský úřad ve Smiřicích

Odpovědný redaktor: Miroslav Volák

Příspěvky i vzkazy zasílejte na adresu: Městské kulturní středisko ve Smiřicích

Vychází nepravidelně jednou za čtvrtletí.

Vytiskla: Tiskárna PASEKA Jaroměř, Havlíčkova 30

Ve Smiřicích a Holohlavech předplatitelům donáška až do domu. Prodej v prodejnách tisku.

Uzávěrka příštího čísla do 31. srpna 2003